KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/1103

af 6. juni 2023

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

(1) Efter en antisubsidieundersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1628/2004 ([2]) en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien. Efter en dumpingundersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1629/2004 ([3]) ligeledes en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (»den oprindelige undersøgelse«).

(2) Efter en delvis interimsundersøgelse på eget initiativ af udligningsforanstaltningerne ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 1354/2008 ([4]) forordning (EF) nr. 1628/2004 og forordning (EF) nr. 1629/2004.

(3) Efter en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne forlængede Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010 ([5]) udligningsforanstaltningerne.

(4) Efter en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne forlængede Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/421 ([6]) udligningsforanstaltningerne.

(5) Udligningsforanstaltningerne havde form af en værditold på 6,3 % og 7,0 % for importen fra individuelt nævnte eksportører og en told på 7,2 % på importen fra alle andre virksomheder i Indien.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1628/2004 af 13. september 2004 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1629/2004 af 13. september 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 10).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1354/2008 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1628/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 1629/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 24).

([5]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1185/2010 af 13. december 2010 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 332 af 16.12.2010, s. 1).

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/421 af 9. marts 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (EUT L 64 af 10.3.2017, s. 10).

1.2. **Anmodning om en udløbsundersøgelse**

(6) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ([7]) modtog Kommissionen en anmodning om en undersøgelse i henhold til artikel 18 i grundforordningen.

(7) Anmodningen om en fornyet undersøgelse blev indgivet den 9. december 2021 af EU-producenterne, der tegner sig for ca. 90 % af den samlede EU-produktion af visse grafitelektrodesystemer (»ansøgerne«). Anmodningen om fornyet undersøgelse var begrundet med, at udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis vil medføre fortsat subsidiering og/eller fornyet skade for EU-erhvervsgrenen. Nogle af de påståede subsidieordninger blev allerede udlignet i den oprindelige undersøgelse, mens andre er yderligere eller nye subsidier, der ikke blev undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. På baggrund af grundforordningens artikel 18, stk. 2, udarbejdede Kommissionen et notat om tilstrækkeligheden af beviserne, der indeholder Kommissionens vurdering af alle de beviser vedrørende det pågældende land, som den har til rådighed, og på grundlag af hvilke Kommissionen indleder undersøgelsen. Dette notat kan findes i det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter.

(8) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen før indledningen af proceduren den indiske regering (»GOI«) om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse. Kommissionen indbød Indien til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til indholdet af anmodningen om en fornyet undersøgelse og nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning. GOI tog imod tilbuddet om konsultationer, som efterfølgende blev gennemført den 3. marts 2022. Det var ikke muligt at nå frem til en fælles løsning under konsultationerne.

1.3. **Indledning af en udløbsundersøgelse**

(9) Kommissionen fastslog efter høring af det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 25, stk. 1, at der forelå tilstrækkelige beviser for at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse og indledte den 9. marts 2022 ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([8]) (»meddelelse om indledning«) en udløbsundersøgelse vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (»Indien« eller »det pågældende land«) på grundlag af grundforordningens artikel 18.

1.4. **Særskilt undersøgelse vedrørende antidumpingforanstaltninger på importen af den undersøgte vare**

(10) Ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 9. marts 2022 ([9]) offentliggjorde Kommissionen også en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([10]) om de gældende endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende importen til Unionen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien.

1.5. **Den nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode**

(11) Undersøgelsen vedrørende sandsynligheden for fortsat eller fornyet subsidiering omfattede perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2018 til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

([7]) EUT C 222 af 11.6.2021, s. 24.

([8]) Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antisubsidieforanstaltningerne vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT C 113 af 9.3.2022, s. 13).

([9]) Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien (EUT C 113 af 9.3.2022, s. 3).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

1.6. **Interesserede parter**

(12) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt ansøgere, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de indiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste var berørt, om indledningen af undersøgelsen og opfordrede disse til at deltage.

(13) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.7. **Stikprøveudtagning**

(14) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.7.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(15) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktions- og salgsmængder af samme vare i Unionen. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for ca. 61 % af den anslåede samlede EU-produktion og 64 % af den anslåede salgsmængde af samme vare i Unionen. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Kommissionen modtog ingen bemærkninger. Stikprøven blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.7.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(16) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(17) Ingen importører gav sig til kende og afgav de ønskede oplysninger.

1.8. **Spørgeskemabesvarelser og krydstjek uden kontrolbesøg**

(18) Ved indledningen af undersøgelsen blev spørgeskemaerne stillet til rådighed i det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter, og på Generaldirektoratet for Handels websted ([11]).

(19) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter, Republikken Indiens regering (»GOI«) og én indisk eksporterende producent. Ingen af brugerne indsendte et spørgeskema eller gav sig til kende i løbet af undersøgelsen.

(20) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet subsidiering med deraf følgende skade, og for at fastslå Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos GOI og hos følgende virksomheder:

a) *EU-producenter*

— GrafTech Iberica S.L., Navarra, Spanien

— Showa Denko Carbon Spain S.A., A Coruna, Spanien

— Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Tyskland

b) *Eksporterende producent i Indien*

— HEG Limited, Bhopal (»HEG«).

([11]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2586.

2. DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den undersøgte vare

(21) Den undersøgte vare er grafitelektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 μΩ.m eller derunder, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, uanset om de importeres sammen eller separat (»den undersøgte vare«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8545 11 00 og ex 8545 90 90 (Taric-kode 8545 11 00 10 og 8545 90 90 10). »den undersøgte vare« eller »GES«).

2.2. Samme vare

(22) Som fastslået i den oprindelige undersøgelse og i de tidligere udløbsundersøgelser bekræftede denne udløbsundersøgelse, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den undersøgte vare

— den vare, der produceres og sælges på det pågældende lands hjemmemarked, og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(23) Kommissionen besluttede, at disse varer derfor er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SUBSIDIERING

(24) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, og som anført i indledningsmeddelelsen, undersøgte Kommissionen, om der var sandsynlighed for, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering.

3.1. Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af undersøgelsen

(25) På grundlag af oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse og oplysningerne fra GOI og den samarbejdsvillige eksporterende producent blev følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier, undersøgt:

Ordninger, der oprindeligt blev undersøgt og bekræftet i forbindelse med den seneste udløbsundersøgelse

a) Advance Authorisation Scheme (»AAS«) (forhåndstilladelsesordning)

b) Merchandise Export from India Scheme (»MEIS«) (ordning for vareeksport fra Indien)

c) Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS«) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

d) Duty Drawback Scheme (»DDS«) (toldgodtgørelsesordning)

e) Regionale ordninger: fritagelse for elektricitetsafgift og toldmæssig bistand

Supplerende ordninger

f) Remission of Duties and Taxes on Exported Products (»RODTEP«) (fritagelsesordning for afgifter og skatter på eksportvarer)

g) Pre-shipment and Post-shipment Export Financing, Interest Equalization scheme (»IES«) (renteudligningsordning)

h) Duty Free Imports Authorisation (»DFIA«) (ordning for tilladelse til toldfri import)

i) Regionale ordninger: rabatter på elektricitet og nedsatte satser

j) Guldkortordning, statusindehaverordning

k) Markedsadgangsinitiativet (»MAI«).

3.2. **Ordninger, der oprindeligt blev undersøgt og bekræftet i den seneste udløbsundersøgelse**

3.2.1. *Toldfritagelses- og eftergivelsesordninger*

(26) AAS-, EPCGS- og MEIS-ordningerne er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (No. 22 of 1992)« — lov nr. 22 af 1992 om (udvikling og regulering af) udenrigshandel — der trådte i kraft den 7. august 1992 (»udenrigshandelsloven«). Ved udenrigshandelsloven bemyndiges GOI til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser er gengivet i kort form i udenrigshandelspolitiske dokumenter, der normalt udstedes af handelsministeriet hvert femte år og opdateres regelmæssigt.

(27) Det udenrigshandelspolitiske dokument, der er relevant for NUP, er »Foreign Trade Policy 2015-20« (»FTP 2015-20«). FTP 2015-20 trådte i kraft i april 2015 og skulle oprindeligt udløbe den 31. marts 2020. På grund af covid-19-pandemien blev FTP 2015-20 dog forlænget flere gange, og den seneste forlængelse var indtil den 31. marts 2023. GOI fastsætter også procedurerne for FTP 2015-20 i en »Handbook of Procedures, 2015-20« (»HOP 2015-20«).

3.2.2. *Advanced Authorisation Scheme (»AAS«) (forhåndstilladelsesordning)*

(28) Kommissionen fastslog, at HEG anvendte AAS i NUP.

3.2.2.1. Retsgrundlag

(29) Ordningen er beskrevet nærmere i punkt 4.03 til 4.24 i FTP 2015-20 og kapitel 4.04 til 4.52 i HOP 2015-20 og i den opdaterede udgave af HOP 2015-20.

3.2.2.2. Støtteberettigelse

(30) AAS består af seks underordninger, dvs. fysisk eksport, årligt behov, mellemleverancer, transaktioner ligestillet med eksport, forudgående frigivelse eller løbende indenlandsk remburs. Disse delordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører med tilknyttede underleverandører (producenter) er støtteberettigede under AAS-delordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er berettiget til støtte efter AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »transaktioner ligestillet med eksport«, jf. afsnit 7.02 i FTP 2015-20, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder (»EOU«), er berettigede til støtte efter AAS-delordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettiget til fordele i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til delordningerne for Advance Release Order (attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

3.2.2.3. Praktisk gennemførelse

(31) Der kan udstedes AAS for:

a) Fysisk eksport: Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. I licensen er der angivet en importtilladelse og en eksportforpligtelse, samt hvilken type eksportvare det drejer sig om.

b) Årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske produkter og hertil knyttede varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere input, der skal benyttes til fremstilling af en af de varer, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver vare i varegruppen, hvor sådanne toldfrie materialer er anvendt.

c) Mellemleverancer: Denne delordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere inputmaterialer og med henblik herpå opnå en AAS-licens for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

d) Transaktioner ligestillet med eksport: Denne delordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige ved fremstillingen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i afsnit 8.2, litra b)-f), og litra g), i) og j), i FTP 15-20. Ifølge GOI forstås ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til en eksportorienteret virksomhed eller til en virksomhed i et særligt økonomisk område.

e) Attester til forudgående frigivelse (Advance Release Order »ARO«): En AAS-licensindehaver, der ønsker at købe råvarer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse (ARO). I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 15-20 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter). Ved ARO-ordningen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Der kan refunderes skatter og afgifter for både indenlandske og importerede inputmaterialer.

f) Løbende indenlandsk remburs: Denne delordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Denne kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import udelukkende for den værdi og de varemængder, der købes indenlandsk i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 15-20 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter).

(32) Det blev konstateret, at HEG opnåede indrømmelser under den første delordning, dvs. AAS-ordningen for fysisk eksport, i UP. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige, uudnyttede delordninger er udligningsberettigede. Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

(33) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er AAS-licensindehaveren retligt forpligtet til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.51 i HOP I 15-2020 samt tillæg 4H eller 4I ([12])), dvs. en fortegnelse over det faktiske forbrug. Denne fortegnelse skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest, hvoraf det fremgår, at den foreskrevne fortegnelse og de relevante regnskaber er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 4H, er sande og korrekte i enhver henseende.

(34) For så vidt angår den delordning, som den pågældende virksomhed anvendte i NUP, dvs. ordningen for fysisk eksport, fastsætter GOI den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner anføres på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af GOI på grundlag af de såkaldte standard input/output-normer (»SION-normer«), som findes for de fleste varer, herunder den undersøgte vare.

(35) Importerede inputmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

(36) Den SION-norm, der gælder for den undersøgte vare, blev fastsat af GOI i 1998 og blev ikke revideret eller justeret før NUP. Derfor er SION-normen ikke tilstrækkelig til effektivt at overvåge det faktiske forbrug. GOI foretog heller ikke yderligere undersøgelser på grundlag af de faktiske input. For så vidt angår det vigtigste råmateriale jordoliekoks (også kaldet »brændt jordoliekoks« eller »CPC«) fandt Kommissionen en betydelig forskel mellem SION-normen og virksomhedens faktiske råmaterialeforbrug. SION-normen tillader et forhold på 1,3 jordoliekoks pr. eksporteret ton, mens den faktiske andel, der er nødvendig for produktionen, er betydeligt lavere.

([12]) Handbook of Procedures (1.4.2015-31.3.2020), opdateret frem til den 4. august 2015: https://www.mofpi.gov.in/sites/default/files/updated_hbp_2015-2020.pdf.

(37) Undersøgelsen viste derfor, at de indiske myndigheders verifikationskrav ikke var tilstrækkelige til at forhindre en fordel.

(38) Den samarbejdsvillige eksporterende producent førte en fortegnelse over produktion og forbrug. Det var imidlertid ikke muligt at kontrollere, hvilke inputmaterialer (herunder deres oprindelse) der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Navnlig var det med den indførte ordning ikke muligt præcist at identificere og måle, om der var tale om en for stor eftergivelse, da råmaterialet oplagres i siloer, der indeholder jordoliekoks, der er importeret toldfrit, sammen med jordoliekoks, der er importeret med told, uden nogen lokal adskillelse. Så snart den importerede jordoliekoks er oplagret, kan der ikke længere spores en særlig importafgift.

(39) HEG indrømmede, at dens fortegnelse over forbruget ikke gør det muligt at fastslå det faktiske forbrug af toldfrit importerede råmaterialer og forbinde det med fremstillede og eksporterede endelige varer. Som følge heraf kan den underordning, der anvendes i den foreliggende sag, ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning.

3.2.2.4. Konklusion vedrørende AAS-ordningen

(40) Fritagelsen for importafgifter er subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs. at de udgør et finansielt bidrag fra GOI, da der derved gives afkald på toldindtægter, som ellers ville være indkommet, hvilket medfører en fordel for den undersøgte eksportør ved at forbedre dennes likviditet.

(41) Desuden er AAS-ordningerne for fysisk eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til denne ordning.

(42) Den delordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder hverken reglerne i litra i), i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) eller bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. GOI anvendte ikke nogen effektiv kontrolordning eller -procedure til at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt inputmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (jf. punkt 4 i bilag II til grundforordningen og, for substitutionsgodtgørelsesordningernes vedkommende, del II, punkt 2, i bilag III til grundforordningen). Det vurderes desuden, at SION-normerne for den undersøgte vare ikke var tilstrækkelig præcise, og at disse SION-normer ikke i sig selv kan udgøre en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, da disse standardnormer er udformet således, at de ikke giver GOI mulighed for at kontrollere tilstrækkelig præcist, hvilke mængder inputmaterialer der er forbrugt ved produktionen til eksport. GOI foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede inputmaterialer, selv om det er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (bilag II, punkt 5, og del II, punkt 3, i bilag III til grundforordningen). Dette kom også til udtryk i det faktum, at SION-normerne aldrig er blevet revideret siden oprettelsen i 1998.

(43) Delordningen er derfor udligningsberettiget.

(44) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at der findes en kontrolmekanisme, og at det samme var blevet behørigt påvist i kontrolprocessen.

(45) Kommissionen afviste denne påstand. Som forklaret i betragtning 36 er den SION-norm, der fastsætter mængden af afgiftsfrit importerede råmaterialer, aldrig blevet revideret, siden ordningen blev indført, og Kommissionen fandt, at der var en betydelig uoverensstemmelse mellem SION-normen og det faktiske forbrug. Kommissionen konkluderede, at overvågningen af anvendelsen af SION-normen ikke kan sikre, at der ikke indrømmes for store fordele, hvis den underliggende SION-norm, der fastsætter mængden af afgiftsfrit importerede råmaterialer, ikke er tilstrækkelig præcis, og dette forhold ikke overvåges. Kommissionen fandt endvidere, at det hos HEG ikke var muligt at spore de importerede råmaterialer til færdigvarerne.

(46) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at det følger af afsnit I, punkt 2, i bilag II til WTO's SCM-aftale (»SCM-aftalen«), at ordninger for godtgørelse af indirekte skatter kun er udligningsberettigede, hvis de giver fritagelse ud over importtolden på inputmaterialer, der forbruges ved produktionen af den eksporterede vare.

(47) GOI hævdede endvidere, at AAS-ordningen ikke er en udligningsberettiget ordning, da der ikke sker for stor eftergivelse af importafgifter i forhold til antallet af afgifter, der er påløbet de importerede inputmaterialer. Dette fulgte af afsnit II i bilag II til SCM-aftalen, som indeholder retningslinjer for bestemmelse af, om inputmaterialer forbruges ved produktionen af den eksporterede vare. Endvidere blev det i panelrapporten i *European Union — countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalated from Pakistan (WT/DS/486)* anført, at »princippet om for stor eftergivelse af afgiftsbeløb« er en retlig standard, der afgør, om eftergivelse af importafgifter, der er opnået under toldgodtgørelsesordningen, udgør et finansielt bidrag.

(48) Kommissionen forklarede i betragtning 36, at den fandt, at der var en betydelig forskel mellem SION-normen og det faktiske forbrug. Som forklaret i betragtning 38 førte den samarbejdsvillige eksporterende producent en fortegnelse over produktion og forbrug. Det var imidlertid ikke muligt at kontrollere, hvilke inputmaterialer (herunder deres oprindelse) der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Det indførte system gjorde det navnlig ikke muligt at identificere og måle præcist, om der var sket en for stor eftergivelse af afgiftsbeløb. Det blev også konstateret, at virksomhederne ikke førte fortegnelser, der ville gøre det muligt at beregne en for stor eftergivelse af afgiftsbeløb, hvorved det ikke er muligt for en ekstern statsautoriseret revisor at foretage en verificering på et senere tidspunkt. GOI har ikke præciseret, i hvilket aspekt denne manglende mulighed for at kontrollere ikke opfylder standarden i de citerede afsnit i SCM-aftalen.

(49) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2.2.5. Beregning af subsidiebeløbet

(50) I mangel af tilladte toldgodtgørelsesordninger og mulighed for kontrol af den faktiske forbrugsrate for de relevante inputmaterialer, og da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viste noget andet, betragtes det samlede toldbeløb, som der gives afkald på (basistold og afgifter), som en for stor eftergivelse, der ville udgøre en udligningsberettiget subsidieordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). De ansøgningsgebyrer, som selskabet har betalt, er blevet fratrukket.

(51) Kommissionen har fordelt disse subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, på virksomhedens samlede eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidierne er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(52) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde i NUP 1,66 % for HEG.

(53) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOI, at hvis Kommissionen beslutter at udligne AAS, er det kun det beløb ud over den eftergivne told, som kan udlignes. GOI hævdede, at dette fremgår af WTO-panelets rapport India-Export Related Measures (Indien-eksportrelaterede foranstaltninger)[WT/DS541/R], hvori det hedder, at enhver fritagelse for indirekte skatter, der ikke overstiger den told, der opkræves på importerede inputmaterialer, der forbruges ved produktionen af den eksporterede vare, ikke anses for at være udligningsberettiget. GOI hævder endvidere, at panelrapporten (WT/DS/486) udgjorde den retlige standard, der støtter denne afgørelse.

(54) Som forklaret i betragtning 50 og i mangel af tilladte toldgodtgørelsesordninger og i mangel af muligheden for kontrol af den faktiske forbrugsrate for de relevante inputmaterialer, og da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viste noget andet, betragtes det samlede toldbeløb, som der gives afkald på (basistold og afgifter), som en for stor eftergivelse. WTO-panelets rapport om India-Export Related Measures [WT/DS541/R] indeholder ikke en definition, der modsiger denne betragtning.

(55) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2.3. *Merchandise Export from India Scheme (»MEIS«) (ordning for vareeksport fra Indien)*

(56) Kommissionen fastslog, at HEG anvendte MEIS i NUP.

3.2.3.1. Retsgrundlag

(57) MEIS-ordningen er beskrevet nærmere i kapitel 3 i FTP 2015-20 og i den opdaterede FTP 2015-20 samt i kapitel 3 i den opdaterede HOP 2015-20 ([13]).

3.2.3.2. Støtteberettigelse

(58) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte under denne ordning.

3.2.3.3. Praktisk gennemførelse

(59) Støtteberettigede virksomheder kan benytte MEIS-ordningen ved at eksportere bestemte varer til bestemte lande, der er klassificeret i gruppe A (»Traditionelle markeder«, herunder alle EU-medlemsstater), gruppe B (»Nye markeder og fokusmarkeder«) og gruppe C (»Andre markeder«). De lande, som er omfattet af hver enkelt gruppe og af listen over varer med tilsvarende godtgørelsessatser, er anført i tillæg 3B til den opdaterede HOP 2015-20.

(60) Fordelen består i en toldkredit svarende til en procentdel af eksportens fob-værdi. MEIS-satsen for eksport af GES til lande i gruppe A i NUP var på 2 %.

(61) I henhold til punkt 3.06 i FTP 2015-20 er visse former for eksport udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder eller er eksportorienterede.

(62) Toldkreditter under MEIS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 18 måneder fra udstedelsesdatoen, mens de toldkreditscripts, der er udstedt den 1. januar 2016 eller senere, er gyldige i en periode på 24 måneder fra udstedelsesdatoen, jf. punkt 3.13 i den opdaterede HOP 2015-20.

(63) De kan benyttes til at: i) betale told på import af input eller varer, herunder også kapitalgoder, ii) betale afgifter på indenlandske indkøb af inputmaterialer eller varer, herunder kapitalgoder og betaling, og iii) betale afgifter på indkøb af tjenesteydelser.

(64) En ansøgning om fordele under MEIS-ordningen skal indgives online på generaldirektoratet for udenrigshandels websted. Relevant dokumentation (forsendelsesdokumenter, bankbekræftelse og bevis for landing) skal vedhæftes den elektroniske ansøgning. Den relevante regionale myndighed i Indien udsteder toldkreditten efter kontrol af dokumenterne. Så længe eksportøren forelægger den relevante dokumentation, kan den regionale myndighed ikke frit bestemme, om der skal indrømmes toldkreditter.

(65) MEIS-ordningen blev afskaffet pr. 1. januar 2021. Det blev imidlertid konstateret, at HEG fik tildelt fordele under MEIS-ordningen i NUP, da ordningen gjorde det muligt med tilbagevirkende kraft at gøre krav på fordele for tidligere perioder indtil udgangen af 2021.

3.2.3.4. Konklusion vedrørende MEIS-ordningen

(66) Ved MEIS-ordningen ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En MEIS-toldkredit er et finansielt bidrag fra GOI, da den i sidste ende anvendes til at udligne importafgifter, der betales på kapitalgoder, hvorved GOI giver afkald på toldindtægter, som den ellers ville have fået. Desuden giver MEIS-toldkreditten en fordel for eksportøren, som ikke skal betale disse importafgifter.

(67) Endvidere er MEIS-ordningen retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

([13]) https://www.mofpi.gov.in/sites/default/files/updated_hbp_2015-2020.pdf.

(68) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de inputmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke inputmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. En eksportør er berettiget til MEIS-fordele, uanset om denne importerer inputmaterialer eller ej. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at der er blevet importeret inputmaterialer. Selv eksportører, der køber alle deres inputmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som inputmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til MEIS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende MEIS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer. GOI har desuden ikke foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske inputmaterialer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling.

(69) Det skal bemærkes, at MEIS-ordningen udløb pr. 1. januar 2021 ([14]). Indtil udgangen af 2021 kunne virksomhederne dog stadig ansøge om MEIS-scrips for de eksporttransaktioner, der blev gennemført i 2020. Virksomhederne kan desuden stadig anvende MEIS-scriptet fra 2021 til at udligne importafgifter, der skal betales, indtil den 15. september 2023. Der blev således opnået fordele under denne ordning i NUP, og dette vil fortsætte selv efter afslutningen af undersøgelsen.

(70) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at MEIS ikke er en udligningsberettiget ordning, da den blot har til formål at refundere indirekte skatter, der er betalt på inputmaterialer, der forbruges ved produktionen af eksporterede varer. Desuden overstiger værdien af toldkreditincitamenterne (duty credit scrips) (der tildeles som fordele under MEIS-ordningen) ikke de indirekte skatter, som eksportøren har pådraget sig. MEIS-ordningen er således i overensstemmelse med bestemmelserne i litra g) og h) i bilag I sammenholdt med fodnote 1 til WTO's SCM-aftale.

(71) I modsætning til, hvad GOI anfører, giver MEIS en for stor eftergivelse af afgifter. Som vist i betragtning 68 er en eksportør ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte inputmaterialer. Der findes ingen ordning eller procedure til at bekræfte, hvilke inputmaterialer der forbruges i produktionsprocessen for den eksporterede vare. Den blotte hensigt om at tilbagebetale indirekte afgifter, der er betalt på inputmaterialer, erstatter ikke behovet for en kontrol, hvis disse faktisk forbruges.

(72) GOI bemærkede endvidere, at MEIS var blevet opsagt af GOI med virkning fra den 1. januar 2021, og at udvidelsen af tolden ville resultere i en udligning af en ordning, i henhold til hvilken der ikke ville blive ydet bistand til nogen eksportør. GOI påpegede, at Kommissionen i tidligere undersøgelser har afstået fra udligningsordninger, som er blevet tilbagekaldt af GOI.

(73) I betragtning 69 påviste Kommissionen, at HEG på trods af ordningens ophør opnåede fordele i NUP efter ordningens ophør. Kommissionen påviste også, at disse fordele fortsætter selv efter undersøgelsens afslutning. GOI anfægtede ingen af disse faktiske omstændigheder.

(74) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2.3.5. Beregning af subsidiebeløbet

(75) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager ydelsen under denne ordning efter virksomhedens ansøgning. På nuværende tidspunkt udsteder GOI en toldkredit, som bogføres af den eksporterende producent som et tilgodehavende, der kan modregnes af den eksporterende producent på et hvilket som helst tidspunkt. Dette udgør et finansielt bidrag som omhandlet i grundforordningens

([14]) Det skal bemærkes, at denne ordning blev erstattet af en ny ordning, RODTEP, som er beskrevet i afsnit 3.2.5 nedenfor.

artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiebeløbet eller ej. I betragtning af ovenstående, og da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viser noget andet, anså Kommissionen det for passende at betragte fordelen ved MEIS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået under denne ordning i NUP. Kommissionen tog hensyn til MEIS-beløb, som HEG havde opnået for eksporttransaktioner, da virksomheden kun eksporterer den undersøgte vare.

(76) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som virksomheden havde afholdt for at opnå subsidiebeløbet, fratrukket det samlede subsidiebeløb, hvor der blev anmodet herom.

(77) Kommissionen har i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, fordelt dette subsidiebeløb på HEG's eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidiebeløbet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(78) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde i NUP 0,87 % for HEG.

3.2.4. *Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS«) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)*

(79) Som i den oprindelige undersøgelse og den seneste fornyede undersøgelse fastslog Kommissionen, at HEG modtog indrømmelser under EPCGS, som kunne henføres til den undersøgte vare med oprindelse i Indien i NUP.

3.2.4.1. Retsgrundlag

(80) EPCGS-ordningen er beskrevet nærmere i kapitel 5 i FTP 2015-20 og i kapitel 5 i HOP 2015-20.

3.2.4.2. Støtteberettigelse

(81) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører, som er knyttet til støtteproducenter, samt leverandører af tjenesteydelser.

3.2.4.3. Praktisk gennemførelse

(82) Forudsat at en virksomhed forpligter sig til at eksportere, har den lov til at importere (nye og indtil 10 år gamle brugte) kapitalgoder til en nedsat toldsats. Med henblik herpå udsteder GOI efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importtoldsats på alle kapitalgoder, der importeres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde varer bestemt til eksport inden for et bestemt tidsrum. I henhold til FTP 2015-20 og den opdaterede FTP 2015-20 kan kapitalgoder importeres med en toldsats på 0 % under EPCGS-ordningen. Eksportforpligtelsen, der svarer til seks gange toldbesparelsen, skal være opfyldt inden for en periode på højst seks år.

(83) EPCGS-licenshaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder selv benytte fordelen til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige for at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licenshaver.

3.2.4.4. Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen

(84) Ved EPCGS ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra GOI, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som GOI ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.

(85) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(86) EPCGS-ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

3.2.4.5. Beregning af subsidiebeløbet

(87) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb for NUP er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, således at der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål.

(88) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som HEG havde afholdt for at opnå subsidiebeløbet, fratrukket det samlede subsidiebeløb, hvor der blev anmodet herom.

(89) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt på eksportomsætningen for den undersøgte vare i NUP som behørig nævner, da virksomheden anvendte maskiner, der er købt under EPCGS udelukkende til produktionen af den undersøgte vare, da subsidierne er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(90) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde i NUP 0,31 % for HEG.

3.2.5. *Direkte overførsel af midler*

(91) Kommissionen analyserede en direkte overførsel af midler inden for DDS-ordningen. DDS-ordningen er baseret på afsnit 75 i Customs Act of 1962 (»toldloven af 1962«), afsnit 37 i Central Excise Act of 1944 (»den centrale lov om forbrugsafgifter af 1944«), afsnit 93A og 94 i Financial Act of 1994 (»finansloven af 1994«) og på Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules of 1995 (»1995-reglerne for toldgodtgørelsesordningen«). Godtgørelsessatserne offentliggøres regelmæssigt.

3.2.6. *Duty Drawback Scheme (»DDS«) (toldgodtgørelsesordning)*

(92) Kommissionen fastslog, at HEG anvendte DDS i NUP.

3.2.6.1. Retsgrundlag

(93) Det retsgrundlag, der var gældende i den nuværende undersøgelsesperiode, var Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995 (»1995-reglerne for DDS-ordningen«), der blev ændret i 2006 ([15]) og derefter erstattet af Customs and Central Excise Duties Drawback Rules, 2017 ([16]) (»2017-reglerne for DDS-ordningen«), der trådte i kraft den 1. oktober 2017. Regel nr. 3, stk. 2, i 1995-reglerne for DDS-ordningen fastsætter bestemmelser om metoden til beregning af denne toldgodtgørelsesordning. Regel nr. 12, stk. 1, litra a), nr. ii), i disse regler for DDS-ordningen fastsætter bestemmelser om den erklæring, som den eksporterende producent skal udfylde for at blive omfattet af ordningen. Disse regler ændrede sig ikke i 2017-reglerne for DDS-ordningen og svarer til henholdsvis regel nr. 3, stk. 2, og regel nr. 13, stk. 1, litra a), nr. ii).

([15]) http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee.

([16]) Notification No. 88/2017-CUSTOMS (N.T.) New Delhi, 21. september, 2017. http://www.cbic.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf.

(94) Derudover indeholder cirkulære nr. 24/2001 ([17]) specifik vejledning i gennemførelsen af regel nr. 3, stk. 2, og den erklæring, som eksportørerne skal udfylde i henhold til regel nr. 12, stk. 1, litra a), nr. ii).

(95) I regel nr. 4 i 1995-reglerne for toldgodtgørelsesordningen fastsættes det, at centralregeringen kan revidere de beløb eller satser, der er fastsat i henhold til regel nr. 3. Regeringen har foretaget en række ændringer af satserne, hvoraf de senest ændrede satser findes i bekendtgørelserne Notification No. 95/2018 — CUSTOMS og Notification No. 07/2020 — CUSTOMS. Som følge heraf var DDS-satsen for den undersøgte vare på 1,6 % af fob-værdien af de eksporterede varer. Den samme DDS-sats anvendes på GES, der eksporteres af HEG.

3.2.6.2. Støtteberettigelse

(96) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte under denne ordning.

3.2.6.3. Praktisk gennemførelse

(97) Under denne ordning er enhver virksomhed, der eksporterer støtteberettigede varer, berettiget til at modtage et beløb svarende til en procentsats af den deklarerede fob-værdi af den eksporterede vare. I henhold til regel nr. 3, stk. 2, i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules baserer GOI det godtgørelsesberettigede beløb på branchedækkende gennemsnitlige værdier af den relevante told på importerede råmaterialer og en gennemsnitlig forbrugskoefficient for erhvervsgrenen med udgangspunkt i, hvad GOI anser for værende repræsentative producenter af de støtteberettigede eksportvarer. GOI udtrykker derefter det beløb, der skal godtgøres, som en procentdel af den gennemsnitlige eksportværdi af de støtteberettigede eksporterede varer.

(98) For at være berettiget til støtte under denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne indtastes i toldserveren (ICEGATE), anføres det, at eksporten finder sted som led i DDS, og DDS-beløbet fastsættes uigenkaldeligt. Når rederiet har indgivet dokumentet Export General Manifest, og toldmyndighederne har sammenlignet dette dokument med oplysningerne i forsendelsesdokumentet og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at godkende udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.

(99) Eksportøren skal også fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, i form af en bankbekræftelse (Bank Realisation Certificate). Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men GOI kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en given frist.

(100) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til alle formål, og i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan beløbet bogføres som indtægter i regnskaberne efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.

(101) I den relevante lovgivning og i de administrative retningslinjer er det fastsat, at de indiske toldmyndigheder ikke bør afkræve bevis for, at den eksportør, der anmoder om toldgodtgørelse, skal have pådraget sig eller vil pådrage sig toldansvaret for importen af de råmaterialer, der er nødvendige til fremstilling af den eksporterede vare. Under kontrolbesøget bekræftede GOI desuden, at virksomheder, der køber alle råmaterialer på hjemmemarkedet, stadig nyder godt af den fulde sats, der beregnes i henhold til ovennævnte regel nr. 3, stk. 2. HEG udøvede DDS med AIR-satsen, hvor der ikke var bevis for, at faktisk betalt told er nødvendig.

3.2.6.4. Konklusion vedrørende DDS-ordningen

(102) Ved DDS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra GOI, da den har form af en direkte overførsel af midler fra GOI. Der er ingen begrænsninger for anvendelsen af disse midler. Desuden medfører toldgodtgørelsesbeløbet en fordel for eksportøren, idet virksomhedens likviditet forbedres.

([17]) Cus. 20th April, 2001F.NO.605/47/2001-DBK, Government of India, Ministry of Finance, Department of Revenue, Declaration under Rule 12(1)(a)(ii) of Drawback Rule for availing AIR of Drawback. Se navnlig afsnit 2 og 3 i erklæringen i henhold til regel nr. 12, stk. 1, litra a), nr. ii), i godtgørelsesreglerne for anvendelse af godtgørelsessatsen for alle industrier, findes på: http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs- circulars/cscirculars-2001/24-2001-cus.

(103) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af GOI for hver enkelt vare. Selv om subsidierne omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen imidlertid ikke helt karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder heller ikke hverken reglerne i litra i) i bilag I, eller i bilag II (definition af og regler for godtgørelse) eller bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke nødvendigvis knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer. Der findes endvidere ingen ordning eller procedure til at bekræfte, hvilke inputmaterialer der forbruges i produktionen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. GOI foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede inputmaterialer, selv om det er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (bilag II, punkt 5, og del II, punkt 3, i bilag III til grundforordningen). Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at der var en forbindelse mellem godtgørelsessatserne og den told, der blev betalt på råmaterialer.

(104) Betalingen fra GOI til eksportøren, der har form af direkte overførsel af midler, efter at eksporten har fundet sted, er således betinget af eksportresultater, og denne ordning anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(105) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS-ordningen er udligningsberettiget.

(106) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOI, at DDS-ordningen ikke er udligningsberettiget, da den har til formål at gennemføre princippet om, at skatter og afgifter ikke bør eksporteres. Disse ordninger er i overensstemmelse med afsnit I, punkt 2, i bilag II til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«). Godtgørelsen af indirekte skatter eller importafgifter er ikke større end de skatter eller afgifter, der faktisk opkræves på inputmaterialer, der forbruges ved produktionen af den eksporterede vare. DDS er blot en ordning, der godtgør afgifter, der er betalt ved import af inputmaterialer, der anvendes til produktionen af eksporterede varer. Godtgørelsen ville blive beregnet ud fra en procentdel af den eksporterede fob-værdi, som var variabel i forhold til de eksporterede varer.

(107) GOI anførte også, at dens databaser anvendes til passende krydskontrol. Et udvalg besøger også producent-eksportørvirksomheder for førstehåndsviden om fremstillingsprocessen og bemærker arten af de inputmaterialer, der normalt anvendes, og mængden af spild. Udvalget tager også hensyn til branchens erfaringer og omfattende tekniske faktorer, hvor det er relevant. Refusionen er det gennemsnitlige afgiftsbeløb, der er betalt for materialer i en bestemt vareklasse eller varebeskrivelse, der er anvendt til fremstilling af varer til eksport af bestemte varer.

(108) Kommissionen mente imidlertid ikke, at den angivelige sammenhæng mellem godtgørelsessatserne og den told, der betales for råmaterialer, er tilstrækkelig til, at ordningen lever op til reglerne i litra i) i bilag I, eller i bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Navnlig beregnedes kreditbeløbet ikke ud fra de faktisk anvendte inputmaterialer. Der fandtes desuden ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke inputmaterialer (herunder mængder og oprindelse) der blev forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. GOI har desuden ikke foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske inputmaterialer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling.

(109) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.2.6.5. Beregning af subsidiebeløbet

(110) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5, fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal GOI udbetale godtgørelsesbeløbet, der udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, har GOI ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiebeløbet eller ej.

(111) I betragtning af ovenstående, og da der ikke foreligger nogen pålidelig dokumentation, som viser noget andet, anså Kommissionen det for passende at betragte fordelen ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, som har fundet sted under denne ordning i NUP. Kommissionen tog hensyn til de toldgodtgørelser, som HEG havde opnået for alle eksporttransaktioner, da virksomheden kun eksporterer den undersøgte vare.

(112) Kommissionen har fordelt disse subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, på virksomhedens samlede eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidierne er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(113) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde i NUP 1,27 % for HEG.

(114) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOI, at hvis der er tale om en for stor godtgørelse, er det kun den del af godtgørelsen, der er for stor, der kan udlignes. GOI hævdede, at dette ville blive understøttet af panelrapporten i sagen European Union — Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan, WT/DS486/R. GOI henviste på baggrund af denne panelrapport til et afsnit, der indeholder erklæringen: »I overensstemmelse med denne bemærkning indeholder bilag III, del II, retningslinjer for undersøgelsesmyndigheder, der er udformet med henblik på at gøre det muligt for undersøgelsesmyndighederne at identificere for store eftergivelser.«

(115) Panelrapporten indeholder ikke konklusioner, der er i modstrid med Kommissionens konklusion om, hvordan den fordel, der er for stor, skal defineres i dette tilfælde. Da der som beskrevet i betragtning 111 ikke var bevis for en faktisk kontrolproces, der viste andet, men kun generelle beskrivelser af, hvordan udvalget arbejder og fastsætter DDS-forholdet, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at vurdere fordelen ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der blev opnået ved eksporttransaktioner under denne ordning i NUP.

(116) Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3. **Yderligere ordninger, der anvendes til at fastslå fortsat subsidiering**

3.3.1. *Toldfritagelses- og eftergivelsesordninger*

(117) Lige som MEIS-ordningen er også RODTEP-ordningen baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (No. 22 of 1992)« — lov nr. 22 af 1992 om (udvikling og regulering af) udenrigshandel — der trådte i kraft den 7. august 1992 (»udenrigshandelsloven«). RODTEP blev udformet som en efterfølger til MEIS-ordningen, men på grund af forskelle mellem disse ordninger med hensyn til, hvordan ydelserne tildeles, er der en overlapning i den periode, hvor de to ordninger blev anvendt.

3.3.2. *Fritagelsesordning for afgifter og skatter på eksportvarer (Remission of Duties and Taxes on Exported Products (»RODTEP«))*

(118) Kommissionen fastslog, at HEG anvendte RODTEP i NUP.

3.3.2.1. Retsgrundlag

(119) RODTEP-ordningen er beskrevet nærmere i kapitel 4 i FTP 2015-20 og i den opdaterede FTP 2015-20 samt i kapitel 4 i HOP 2015-20. Beskrivelsen findes også i meddelelsen om indførelse af RODTEP i FTP 2015-20 ([18]).

3.3.2.2. Støtteberettigelse

(120) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte under denne ordning.

([18]) https://content.dgft.gov.in/Website/dgftprod/8c25b521-147e-40e4-afa4-416eafdf3df6/RoDTEP%20Scheme%20Guidelines%20Notification%2019%20dated%2017%20Aug%202021.pdf.

3.3.2.3. Praktisk gennemførelse

(121) Støtteberettigede virksomheder kan drage fordel af RODTEP ved at eksportere varer, som ikke er udelukket i henhold til listen i afsnit 4.55 i FTP 2015-20 som ikke-støtteberettigede varer/vareposter/kategorier under ordningen. GES blev ikke udelukket i henhold til denne liste.

(122) Under ordningen ydes der en rabat til en anmeldt procentdel af fob-værdien med et værdiloft pr. enhed af den eksporterede vare. Ordningen gennemføres ved udstedelse af rabatbeløb i form af en overdragelig toldkredit/et elektronisk script (e-script), som vedligeholdes i en elektronisk hovedbog af Central Board of Indirect Taxes, Customs (CBIC).

(123) De elektroniske scrips kan anvendes til betaling af told på import af inputmaterialer eller varer, herunder kapitalgoder, under første tillæg til toldtarifloven, 1975, dvs. basistold.

3.3.2.4. Konklusion vedrørende RODTEP-ordningen

(124) Ved RODTEP-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En RODTEP-toldkredit er et finansielt bidrag fra GOI, da den i sidste ende anvendes til at udligne importafgifter, der betales på kapitalgoder, hvorved GOI giver afkald på toldindtægter, som den ellers ville have fået. Desuden giver RODTEP-toldkreditten en fordel for eksportøren, som ikke skal betale disse importafgifter.

(125) RODTEP-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(126) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge nogen af de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de inputmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke inputmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. GOI har desuden ikke foretaget nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske inputmaterialer og transaktioner for at fastslå, om der har været tale om for stor betaling.

(127) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOI, at en udløbsundersøgelse er begrænset til udvidelse af den told, der allerede er i kraft. Nye subsidieordninger som RODTEP skal derfor forblive uden for rammerne af denne undersøgelse.

(128) Det forhold, at en udløbsundersøgelse er begrænset til en udvidelse af en allerede gældende told, begrænser ikke Kommissionen til kun at undersøge de subsidieordninger, der fandtes i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse. Med henblik på at fastslå, om en subsidiering over minimumsniveauet fortsatte i NUP, tog Kommissionen hensyn til RODTEP, da den indgik i anmodningen om en fornyet undersøgelse, og det var en opfølgningsordning for MEIS.

(129) GOI hævdede endvidere, at RODTEP ikke er udligningsberettiget, da den har til formål at gennemføre princippet om, at skatter og afgifter ikke bør eksporteres. Disse ordninger er i overensstemmelse med afsnit I, punkt 2, i bilag II til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«). Godtgørelsen af indirekte skatter eller importafgifter er ikke større end de skatter eller afgifter, der faktisk opkræves på inputmaterialer, der forbruges ved produktionen af den eksporterede vare. DDS er blot en ordning, der godtgør afgifter, der er betalt ved import af inputmaterialer, der anvendes til produktion af eksporterede varer. Godtgørelsen ville blive beregnet ud fra en procentdel af den eksporterede fob-værdi, som var variabel i forhold til de eksporterede varer.

(130) GOI-databaser anvendes til passende krydskontrol. Et udvalg besøger også producent-eksportørvirksomheder for førstehåndsviden om fremstillingsprocessen og bemærker arten af de input, der normalt anvendes, og mængden af spild. Udvalget tager også hensyn til branchens erfaringer og omfattende tekniske faktorer, hvor det er relevant. Refusionen er af det gennemsnitlige afgiftsbeløb, der er betalt for materialer i en bestemt vareklasse eller varebeskrivelse, der er anvendt til fremstilling af varer til eksport af bestemte varer.

(131) I modsætning til, hvad GOI anførte, er RODTEP ikke blot en ordning, som refunderede afgifter, der er betalt ved import af inputmaterialer, der anvendes til produktion af eksporterede varer. Som beskrevet i betragtning 126 er en eksportør ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte inputmaterialer. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke inputmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. GOI's oplysninger om, hvordan satsen for RODTEP-ordningen fastsættes af udvalget, og krydstjek med dens databanker er derfor ikke relevante, da dette ikke forhindrer den for store fordel.

(132) Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3.2.5. Beregning af subsidiebeløbet

(133) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i NUP. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager ydelsen under denne ordning. På det tidspunkt udstedte GOI en toldkredit, som blev bogført af HEG som et tilgodehavende, der kan modregnes af HEG på et hvilket som helst tidspunkt. Dette udgør et finansielt bidrag som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiebeløbet eller ej. I betragtning af ovenstående, og da der ikke forelå nogen pålidelig dokumentation, som viser noget andet, anså Kommissionen det for passende at betragte fordelen ved RODTEP-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, som har fundet sted under denne ordning i NUP. Kommissionen tog hensyn til RODTEP-beløb, som HEG havde opnået for eksporttransaktioner, da virksomheden kun eksporterer den undersøgte vare.

(134) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som den samarbejdsvillige eksporterende producent HEG havde afholdt for at opnå subsidierne, fratrukket det samlede subsidiebeløb, hvor der blev anmodet herom.

(135) Kommissionen har i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, fordelt dette subsidiebeløb på HEG's eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidiebeløbet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(136) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde 0,59 % for HEG i NUP.

(137) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOI, at hvis der er tale om en for stor godtgørelse, er det kun den del af godtgørelsen, der er for stor, der kan udlignes. GOI hævdede, at dette ville blive understøttet af panelrapporten i sagen European Union — Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan, WT/DS486/R. GOI henviste på baggrund af denne panelrapport til et afsnit, der indeholder erklæringen: »I overensstemmelse med denne bemærkning indeholder bilag III, del II, retningslinjer for undersøgelsesmyndigheder, der er udformet med henblik på at gøre det muligt for undersøgelsesmyndighederne at identificere for store eftergivelser.«

(138) Panelrapporten indeholder ikke konklusioner, der forhindrer Kommissionen i at drage sin konklusion om, hvordan den for store fordel skal defineres i dette tilfælde. Da der som beskrevet i betragtning 133 ikke er bevis for en faktisk kontrolproces, der viste andet, men kun generelle beskrivelser af, hvordan udvalget arbejder og fastsætter RODTEP-koefficienten, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at vurdere fordelen ved RODTEP-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der blev opnået ved eksporttransaktioner under denne ordning i NUP.

(139) Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3.3. *Præferentiel finansiering: Interest Equalisation Scheme (IES) - (renteudligningsordning)*

(140) Kommissionen konstaterede, at HEG modtog ydelser under IES-ordningen, som kunne henføres til den undersøgte vare i NUP.

3.3.3.1. Retsgrundlag

(141) Reserve Bank of India (»RBI«) bekendtgjorde »Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipdence Rupee Export Credit« i cirkulæret Master Circular DBR.Dir.BC.No 62/04.02.001/2015-16 af 4. december 2015. IES skulle oprindeligt udløbe i september 2021. I marts 2022 underrettede RBI dog bankerne om forlængelsen af ordningen med tilbagevirkende kraft indtil 2024, men med den lavere sats på 2 %.

3.3.3.2. Støtteberettigelse

(142) IES er til rådighed for eksportører af en lang række varer, herunder GES, uanset den eksporterende producents størrelse, og for eksporterende mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

3.3.3.3. Praktisk gennemførelse

(143) IES er en ordning, der forvaltes af DGFT. Den ydede oprindeligt en rentekompensation på 3-5 % for lån, der blev ydet i forbindelse med eksport under 416 toldpositioner, jf. bilag A, og eksport fra mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (MSMV'er) på tværs af alle ITC(HS)-koder.

(144) I henhold til cirkulæret Master Circular af 4. december 2015 skal bankerne fra og med december 2015 nedsætte den rentesats, som de berettigede eksportører skal betale i henhold til retningslinjerne for renter på forskud, med den rentesats, som Indiens regering har fastsat. De lokale banker modtog kompensation fra Reserve Bank of India, således at de lavere renter blev ydet til de støtteberettigede virksomheder. Renteudligningsfordelen er tilgængelig fra udbetalingsdatoen til tilbagebetalingsdatoen eller indtil den dato, efter hvilken den udestående eksportkredit forfalder. Renteudligningen er imidlertid kun tilgængelig for de støtteberettigede eksportører i den periode, hvor ordningen er i kraft.

(145) Da RBI i marts 2022 underrettede bankerne om forlængelsen af ordningen med tilbagevirkende kraft indtil 2024 til den lavere sats på 2 %, gav RBI også de private banker mulighed for med tilbagevirkende kraft at tilbagebetale de støtteberettigede eksporterende producenter det respektive kompensationsbeløb for perioden mellem oktober 2021 og marts 2022.

3.3.3.4. Konklusion vedrørende IES-ordningen

(146) Ved IES ydes der subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), og artikel 3, stk. 2. Private banker er ved lov direkte forpligtet til at yde rentekompensation til støtteberettigede virksomheder.

(147) Endvidere er IES-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da sådanne rentekompensationer for lån ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

3.3.3.5. Beregning af subsidiebeløbet

(148) Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), er fordelen for modtageren forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden betaler for lånet på præferencevilkår, og det beløb, som virksomheden ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den kunne opnå på det indiske finansmarked (nemlig den rentekompensation, der er fastsat i lovgivningen). Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev derfor anset for at svare til det rentebeløb, der vedrørte NUP, og som blev udlignet af RBI og dermed sparet af HEG. Dette omfatter også de beløb, som bankerne tilbagebetalte med tilbagevirkende kraft for NUP som følge af forlængelsen af ordningen med tilbagevirkende kraft i marts 2022.

(149) Kommissionen har i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt dette subsidiebeløb på HEG's eksportomsætning i NUP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(150) Den fastslåede subsidiesats med hensyn til denne ordning udgjorde i NUP 0,71 % for HEG.

3.4. **Andre supplerende ordninger**

3.4.1. *Nationale ordninger*

(151) Duty Free Import Authorisation Scheme (ordning for tilladelse til toldfri import (»DFIA«)) er en toldfritagelsesordning for import, der indgår i eksport, og som reguleres i henhold til kapitel 4 i FTP 2015-20. Ordningen blev videreført under den opdaterede FTP 2015-20. For eksport, der drager fordel af AAS, kan en virksomhed ikke samtidig gøre krav på fordele i henhold til DFIA. Der blev ikke konstateret nogen fordel for HEG i NUP.

(152) I henhold til artikel 8, stk. 1.3, i cirkulæret Master Circular gives kreditværdige eksportører med gode resultater let adgang til eksportkredit på de bedst mulige vilkår gennem guldkort-ordningen. Kommissionen har i NUP ikke konstateret specifikke fordele for HEG, som kunne knyttes til guldkort-ordningen.

(153) Statusindehaver-ordningen giver fordele til virksomhedsledere, som har udmærket sig i international handel, og som har bidraget positivt til landets udenrigshandel. Alle eksportører med et import-eksportkodenummer er berettiget til støtte under ordningen, forudsat at de når en bestemt tærskel for eksportresultater i det indeværende og de foregående tre regnskabsår. Kommissionen har ikke konstateret specifikke fordele for HEG i NUP, som kunne knyttes til statusindehaver-ordningen.

(154) I NUP benyttede HEG sig af eksportfinansiering før og efter afsendelse. Bortset fra den rentegodtgørelse i henhold til rentegodtgørelsesordningen, der allerede er omhandlet i afsnit 3.3 ovenfor, har Kommissionen dog ikke konstateret særlige fordele for HEG i forbindelse med eksportfinansiering før og efter afsendelse.

(155) Markedsadgangsinitiativet (»MAI«) er en generel eksportfremmeordning, som dog kun er rettet mod gennemførelsesorganer for at fremme eksporten og lette markedsadgangen. Den indebærer ingen direkte interaktion med de eksporterende producenter, men med eksportfremmerådet under tilsyn af handelsministeriet. Eksporterende producenter kan indirekte drage fordel af godtgørelse af omkostninger til aktiviteter i forbindelse med eksportfremme. Der blev dog ikke konstateret nogen fordel for HEG i NUP.

3.4.2. *Regionale ordninger*

(156) Eksportører med produktion i Karnataka og Maharashtra samarbejdede ikke i denne undersøgelse. Kommissionen vil derfor skulle basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger.

(157) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at Kommissionen udlignede ordninger fra Karnataka og Maharashtra og fremførte, at der ikke er nogen producenter af den undersøgte vare i Maharashtra.

(158) I modsætning til GOI's opfattelse drog Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse ingen konklusioner om regionale ordninger i Karnataka og Maharashtra.

(159) I løbet af den seneste udløbsundersøgelse drog HEG fordel af en fritagelse for elektricitetstold, som delstaten Madhya Pradesh indrømmede industrivirksomheder, der investerer i elproduktion til eget forbrug. HEG's berettigelse til støtte under denne ordning udløb i 2016.

(160) Med hensyn til købt elektricitet blev der i klagen nævnt en rabat på 2 RS som en mulig fordel under regionale ordninger. De elfakturaer, der blev gennemgået hos virksomheden, viste forskelle i forhold til den almindelige industrielle eltakst, herunder en rabat, der var nævnt i fakturaerne. Som følge heraf indsamlede Kommissionen dokumenter fra virksomheden og GOI vedrørende de energitakster, der gælder for HEG i Madhya Pradesh.

(161) Det fremgik af de dokumenter og andre oplysninger, der var til rådighed, at Madhya Pradesh Electricity Regulatory Commission blev oprettet ved Government of Madhya Pradesh via Gazette Notification af 20. august 1998. Elektricitetsloven af 2003 (nr. 36 af 2003), der er vedtaget af det regionale parlament, trådte i kraft med virkning fra den 10. juni 2003, og Madhya Pradesh Electricity Regulatory Commission anses nu for at være oprettet og fungere i henhold til bestemmelserne i elektricitetsloven af 2003. I afsnit 86 i elektricitetsloven af 2003 er det fastsat, at denne statslige kommissions funktioner omfatter:

»a) fastsætte tariffen for produktion, levering, transmission og overførsel af elektricitet, engros-, masse- eller detailhandel, alt efter hvad der er relevant, inden for staten:

Såfremt der er givet tilladelse til fri adgang til en kategori af forbrugere i henhold til sektion 42, fastsætter den statslige kommissionen kun afgifter for overførsel af elektricitet og eventuelle tillæg herfor for den pågældende kategori af forbrugere

b) regulere proceduren for køb og indkøb af elektricitet fra distributionslicenshavere, herunder den pris, til hvilken elektricitet indkøbes hos produktionsvirksomheder eller licenshavere eller fra andre kilder gennem aftaler om køb af elektricitet til distribution og forsyning inden for staten«

(162) I sine bekendtgørelser om detailforsyningstakster fastsatte Madhya Pradesh Electricity Regulatory Commission en rabat til industrielle forbrugere med kraftværker, hvis produktion er bundet. Rabatten blev oprindeligt indført for en periode på 5 år fra regnskabsåret 2016/17, men den blev forlænget indtil regnskabsåret 2022/23. I NUP anførtes det i bekendtgørelsen om detailforsyningstakster for regnskabsåret 2020/21, at der skal ydes en rabat på 2 RS pr. enhed på den regelmæssige pris på gradvist stigende elenheder, som forbrugeren køber fra nettet, med forbehold af en reduktion i dennes forbrug af produceret elektricitet.

(163) Desuden indeholder bekendtgørelserne om detailforsyningstaksterne en særlig tarif for en specifik kategori af industrielle brugere, kaldet »energiintensive industrier«, som er lavere end den normale takst for industrielle brugere (den »nedsatte eltakst«).

(164) Rabatten til kraftværker, hvis produktion er bundet, ydes til virksomheder i delstaten Madhya Pradesh, som helt eller delvist har opfyldt deres energiefterspørgsel i et regnskabsår mellem 2016 og 2020 gennem kraftværker, hvis produktion er bundet, og som nu sælger deres egen energi til nettet og efterfølgende tilbagekøber deres energiefterspørgsel via nettet.

(165) De reducerede eltakster for elintensive industrier er kun tilgængelige for virksomheder i delstaten Madhya Pradesh, der er aktive som Mini Steel Plants (»MSP«), MSP med valseværker/svampejernsanlæg i samme lokaler, den elektrokemiske/elektrotermiske industri eller ferrolegeringsindustrien.

(166) Rabatterne og de nedsatte eltakster fastsættes af Madhya Pradesh Electricity Regulatory Commission i den årlige bekendtgørelse om detailforsyningstakster. Den fuldt statsejede netoperatør, Madhya Pradesh Madhya Kshetra Vidyut Vitaran Co. Ltd (en af de fire offentligt ejede elleverandører i delstaten), anvender derefter disse ordrer i sine respektive energiregninger. Ud over de kraftværker, hvis produktion er bundet, er der ingen private aktører, der opererer på elektricitetsmarkedet i Madhya Pradesh.

(167) På grund af konklusionerne om de ordninger, der er beskrevet i afsnit 3.2 og 3.3, som allerede bekræfter en fortsat subsidiering på et niveau, der ligger et godt stykke over bagatelgrænsen, konkluderede Kommissionen, at det i forbindelse med denne udløbsundersøgelse ikke var nødvendigt at foretage en yderligere analyse af de to ordninger (elrabat og nedsat elektricitetssats for visse industrisektorer) for at træffe afgørelse om fortsat subsidiering, hvilket allerede var blevet fastslået.

(168) På grundlag af de indsamlede dokumenter og i betragtning af, at anvendelsen af både elrabatten og den reducerede elektricitetstakst førte til en nedsættelse af prisen med 50 % i forhold til den normale eltakst for store industrielle brugere i delstaten Madhya Pradesh, kan det imidlertid ikke udelukkes, at den samarbejdsvillige eksporterende producent opnåede en betydelig fordel under disse ordninger.

(169) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at en undersøgelse af denne ordning hverken var omfattet af indledningsmeddelelsen eller af de konsultationer med GOI, der kræves i henhold til SCM-aftalen.

(170) I overensstemmelse med betragtning 159 og 160 fandt Kommissionen, at ordningen var omfattet af anmodningen om en fornyet undersøgelse og muligvis udgjorde en fortsættelse af den tidligere elektricitetsordning. Kommissionen bekræftede imidlertid også holdningen i betragtning 168 om, at det i forbindelse med denne udløbsundersøgelse ikke er nødvendigt at foretage en fuldstændig analyse af de to ordninger. Der blev derfor ikke truffet nogen afgørelse om subsidiering i forbindelse med disse ordninger.

3.5. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(171) I overensstemmelse med grundforordningen var de udligningsberettigede subsidiebeløb for den samarbejdsvillige eksporterende producent, udtrykt i værdi, som følger:

Ordninger	DDS	AAS	MEIS	RODTEP	EPCG	IES	I alt
HEG	1,27 %	1,66 %	0,87 %	0,59 %	0,31 %	0,71 %	5,41 %

(172) Det samlede subsidiebeløb overstiger den bagatelgrænse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 14, stk. 5.

3.6. **Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat subsidiering**

(173) Det blev fastslået, at den samarbejdsvillige eksporterende producent fortsat opnåede fordele af udligningsberettigede subsidier fra de indiske myndigheder i NUP. Det blev fastslået, at subsidieringen også fortsatte på landeniveau, da de fleste ordninger er tilgængelige på nationalt plan for eksportører af GES.

(174) Udligningsberettigede subsidieordninger medfører fortsatte fordele, og der er ingen tegn på, at disse ordninger vil blive afviklet inden for nærmeste fremtid, eller at HEG ikke længere vil opnå fordele under disse ordninger. Tværtimod blev de nationale skatterelaterede ordninger forlænget i NUP som led i udenrigshandelspolitikken 2015-2020, der er gældende indtil marts 2023. Desuden mindede den om, at anvendelsen af udenrigshandelspolitikken for 2015-2020 blev forlænget flere gange, hvilket tyder på, at den opfølgende udenrigshandelspolitik sandsynligvis vil fortsætte subsidieringen. Den enkelte eksportør er desuden berettiget til støtte under flere af subsidieordningerne. Den eneste undtagelse vedrører MEIS, som udløb i januar 2021. Denne ordning er imidlertid blevet erstattet af en lignende ordning, RODTEP, for hvilken virksomheden opnåede fordele, som fremhævet i afsnit 3.2.5.

(175) Kommissionen fandt ligeledes, at den præferentielle finansiering under IES-ordningen er blevet forlænget til i hvert fald 2024.

(176) Undersøgelsen viste også, at importen fra Indien i NUP fortsat blev indført på EU-markedet og fastholdt sine mængder og markedsandele som i de sidste to fornyede undersøgelser. Desuden viser analysen af produktionsmængde og uudnyttet kapacitet i Indien, eksportmængder og -priser fra Indien til andre tredjelandsmarkeder, gældende foranstaltninger i andre tredjelande og EU-markedets tiltrækningskraft i betragtning 250-270 også, at det er sandsynligt, at den subsidierede eksport yderligere vil øge sin allerede betydelige tilstedeværelse på EU-markedet, hvis de nuværende foranstaltninger får lov at udløbe.

(177) Ud fra ovenstående konkluderede Kommissionen, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3, at der er sandsynlighed for fortsat subsidiering, hvis de gældende foranstaltninger får lov til at udløbe.

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion**

(178) Samme vare blev fremstillet af syv EU-producenter i den nuværende undersøgelsesperiode. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(179) Den samlede EU-produktion i den nuværende undersøgelsesperiode blev fastsat til 219 330 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter og de data, der blev fremlagt af de producenter, der ikke indgik i stikprøven, og ansøgerne ([19]). Som anført i betragtning 15 tegnede de tre stikprøveudtagne EU-producenter sig for over 61 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. **EU-forbrug**

(180) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af salgsmængden af EU-erhvervsgrenens egenproduktion beregnet til EU-markedet og oplysninger om importmængden indhentet fra Eurostat-statistikkerne.

(181) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 1

EU-forbrug (ton) ([20])

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Samlet EU-forbrug	152 612	120 169	99 873	137 279
Indeks	*100*	*79*	*65*	*90*

Kilde: Eurostat, oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven, oplysninger fra ansøgerne.

(182) EU-forbruget af GES faldt med 10 % i den betragtede periode. I 2018 var der et højt forbrug på baggrund af en stor efterspørgsel i EU's stålindustri, som var ved at genrejse sig efter stålkrisen. I en situation med en pludselig stigning i GES-priserne opbyggede stålproducenterne desuden lagre af GES i forventning om en yderligere stigning.

(183) I 2019 faldt produktionen af stål fra elektriske lysbueovne (med 6,6 %) i forhold til 2018 ifølge tal fra Eurofer. Derfor faldt efterspørgslen efter GES. Da prisen på GES faldt betydeligt, blev det ikke længere anset for nødvendigt for aftagerindustrien at opbygge lagre, da brugerne ikke længere var berørt af en yderligere prisstigning. Som følge heraf begyndte stålproducenterne at afvikle deres lagre af GES. Desuden faldt efterspørgslen yderligere — men denne gang midlertidigt i 2020 efter covid-19-udbruddet.

4.3. **Import fra Indien**

4.3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra Indien*

(184) Som nævnt i betragtning 180 fastsatte Kommissionen importmængden fra Indien på grundlag af Eurostat-statistikker. Markedsandelen blev fastsat på grundlag af EU-forbruget, jf. betragtning 181.

(185) Importen fra Indien udviklede sig således:

([19]) Produktionsmængden er baseret på data for EU-27, da Det Forenede Kongerige ophørte med at være en del af Den Europæiske Union fra den 1. februar 2020, og overgangsperioden for Det Forenede Kongeriges udtræden udløb den 31. december 2020.

([20]) Forbruget er baseret på data for EU-27, ekskl. data vedrørende Det Forenede Kongerige.

Tabel 2

Importmængde (i ton) og markedsandel

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Importmængde fra Indien (ton)	5 802	3 369	2 154	6 540
Indeks	*100*	*58*	*37*	*113*
Markedsandel (%)	4	3	2	5
Indeks	*100*	*74*	*57*	*125*

Kilde: Eurostat og 14.6-databasen.

(186) Importen af den undersøgte vare fra det pågældende land faldt i 2019 og 2020 efter faldet i EU-forbruget og steg igen i den nuværende undersøgelsesperiode. Samlet set steg importmængden i den betragtede periode fra 5 802 ton i 2018 til 6 540 ton i den nuværende undersøgelsesperiode, dvs. med 13 %. Importen af GES fra Indien udgjorde ca. 16 % af den samlede import af GES til Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode, svarende til en markedsandel på 5 %.

(187) Samlet set steg importen fra Indien og Indiens markedsandel i den betragtede periode. Trods faldet i EU-forbruget fortsatte mængden af dumpingimport og subsidieret import fra Indien med at stige i den betragtede periode (med 13 %), mens EU-erhvervsgrenens salg faldt.

4.3.2. *Priserne på importen fra Indien og prisunderbud*

(188) Den gennemsnitlige pris på importen fra Indien udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Importpriser fra Indien	13 756	10 211	4 120	2 747
Indeks	*100*	*74*	*30*	*20*

Kilde: Eurostat.

(189) Den gennemsnitlige importpris ([21]) på GES fra Indien faldt med 80 % i hele den betragtede periode, fra 13 756 EUR pr. ton i 2018 til 2 747 EUR pr. ton i den nuværende undersøgelsesperiode.

(190) På grund af den høje globale efterspørgsel efter GES oversteg de indiske priser EU-erhvervsgrenens priser i første halvdel af den betragtede periode, men faldt derefter med 60 % mellem 2018 og 2020 og forblev konsekvent lavere end EU-priserne i 2020 og i den nuværende undersøgelsesperiode.

(191) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i den nuværende undersøgelsesperiode ved at sammenligne:

a) de vejede gennemsnitlige salgspriser, som EU-producenterne opkrævede hos ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, og at

([21]) Importpris uden told og antidumping-/antisubsidietold. *Kilde:* Eurostat.

b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige importpriser for den undersøgte vare fra Indien fra den samarbejdsvillige indiske eksporterende producent, fastsat på cif-basis, eksklusive antidumping- og udligningstold, med passende justeringer for told og omkostninger efter importen. I mangel af andre oplysninger blev disse omkostninger anslået til 1 % af cif-værdien.

(192) Dette resulterede i den gennemsnitlige underbudsmargen på 41,1 %.

(193) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Indiens regering (GOI), at den underbudsmargen, som Kommissionen havde beregnet, ikke er repræsentativ, da den ikke er baseret på de faktiske markedspriser i Unionen. Efter GOI's opfattelse har det forhold, at salget fra GrafTech Iberica fandt sted i henhold til langfristede kontrakter, ført til en kunstigt høj salgspris, som ikke er udtryk for markedsprisen på GES i Unionen.

(194) Kommissionen er uenig i denne vurdering. Langfristede kontrakter er ikke en ualmindelig handelspraksis, men en forretningsmæssig beslutning, hvor en kunde accepterer at binde sig til et bestemt prisniveau til gengæld for en forsyningssikkerhed. I betragtning af at langfristede kontrakter blev anvendt i handelen på det relevante marked, betyder deres tilstedeværelse i stikprøven ikke, at stikprøven ikke er repræsentativ. Desuden var kun en del af GrafTech's salg omfattet af langfristede kontrakter, mens de to andre stikprøveudtagne EU-producenters salg i den nuværende undersøgelsesperiode ikke var omfattet af lignende langfristede kontrakter. Kommissionen mener derfor, at selv om de langfristede kontrakter, som GrafTech Iberica anvendte, var repræsentative for en del af markedet, påvirkede de ikke i væsentlig grad underbudsberegningen. Påstanden blev derfor afvist.

4.3.3. *Import fra andre tredjelande end Indien*

(195) Importen af den undersøgte vare fra andre tredjelande kom hovedsagelig fra Kina, Mexico og Rusland.

(196) Importmængden fra andre tredjelande samt markedsandelen og prisudviklingen i den betragtede periode udviklede sig som følger:

Tabel 4

Import fra andre tredjelande end Kina

Land		2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Kina	Mængde (ton)	22 054	19 284	20 074	26 065
	Indeks	*100*	*87*	*91*	*118*
	Markedsandel (%)	14	16	20	19
	Indeks	*100*	*111*	*139*	*131*
	Gennemsnitspris	10 875	5 253	2 337	2 614
	Indeks	*100*	*48*	*21*	*24*
Rusland	Mængde (ton)	1 076	3 229	780	3 371
	Indeks	*100*	*300*	*72*	*313*
	Markedsandel (%)	1	3	1	2
	Indeks	*100*	*381*	*111*	*348*
	Gennemsnitspris	9 623	5 771	4 898	2 851
	Indeks	*100*	*60*	*51*	*30*

Mexico	Mængde (ton)	1 374	12	896	1 437
	Indeks	*100*	*1*	*65*	*105*
	Markedsandel (%)	1	0	1	1
	Indeks	*100*	*1*	*100*	*116*
	Gennemsnitspris	2 530	3 264	3 976	3 435
	Indeks	*100*	*129*	*157*	*136*
Resten af verden	Mængde (ton)	4 482	2 471	2 616	3 621
	Indeks	*100*	*55*	*58*	*81*
	Markedsandel (%)	3	2	3	3
	Indeks	*100*	*70*	*89*	*90*
	Gennemsnitspris	8 253	10 648	5 737	3 979
	Indeks	*100*	*129*	*70*	*48*
I alt — alle andre tredjelande end Indien	Mængde (ton)	28 987	24 996	24 366	34 494
	Indeks	*100*	*86*	*84*	*119*
	Markedsandel (%)	19	21	24	25
	Indeks	*100*	*110*	*128*	*132*
	Gennemsnitspris	10 027	5 852	2 844	2 814
	Indeks	*100*	*58*	*28*	*28*

Kilde: Eurostat.

(197) Virkningen af importen fra andre tredjelande er blevet analyseret, da den udgjorde ca. 84 % af den samlede GES-import til Unionen i NUP. Trods det faldende forbrug steg importmængden fra andre tredjelande med 19 % fra næsten 29 000 ton i 2018 til ca. 35 000 ton i NUP.

(198) Importen fra tredjelande fulgte delvist faldet i forbruget i 2019 og 2020, men steg hurtigt og nåede det højeste niveau i NUP med en stigning på 19 % i forhold til 2018. Gennemsnitsprisen på importen fra andre tredjelande fulgte den globale tendens og faldt med 72 % mellem 2018 og NUP.

(199) Langt størstedelen af denne import i NUP, 76 %, var import fra Kina. Importmængden fra andre tredjelande undtagen Kina og Indien steg med 22 % i den betragtede periode. Importmængden af GES fra Indien steg fra 5 800 ton i 2018 til 6 500 ton i NUP, mens mængden fra Kina steg fra 22 054 ton i 2018 til 26 065 ton i NUP med en stigning i markedsandelen på henholdsvis 25 % og 31 %.

(200) I samme periode var importpriserne fra Kina lavere end både de indiske eksportørers priser og EU-producenternes priser (dog ikke i 2018).

(201) Desuden pålagde Kommissionen pr. den 7. april 2022 ([22]) importen af GES fra Kina antidumpingtold (fra 23 % til 74,9 %) ([23]).

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(202) Analysen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation omfattede en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(203) Som nævnt i betragtning 15 blev der anvendt stikprøveudtagning i forbindelse med vurderingen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(204) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data i de stikprøveudtagne producenters besvarelser af antidumpingspørgeskemaet og de makroøkonomiske data, der blev fremlagt af producenter, som ikke indgik i stikprøven, og af ansøgerne, krydstjekket med dataene i anmodningen om fornyet undersøgelse. Disse oplysninger vedrørte samtlige EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(205) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.

(206) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige priser pr. enhed, omkostninger pr. enhed, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(207) Den samlede EU-produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (ton)	251 009	219 744	164 413	219 330
Indeks	*100*	*88*	*66*	*87*
Produktionskapacitet (ton)	283 500	294 900	294 900	285 235

([22]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/558 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 108 af 7.4.2022, s. 20).

([23]) Anvendelsesområdet for forordningen om Kina adskiller sig lidt fra denne forordnings anvendelsesområde, da den ikke omfatter nipler, men derimod grafitelektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende massefylde på 1,5 g/cm³ eller derover, men mindre end 1,65 g/cm³ og en elektrisk modstand på 6,0 μΩ.m eller derunder, eller med en tilsyneladende massefylde på 1,5 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på over 6,0 μΩ.m, men ikke over 7,0 μΩ.m (Taric-kode 8545 11 00 10 og 8545 11 00 15).

Indeks	*100*	*104*	*104*	*101*
Kapacitetsudnyttelse (%)	89	75	56	77
Indeks	*100*	*84*	*63*	*87*

Kilde: Oplysninger fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og de EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven, oplysninger fra ansøgerne.

(208) Efter faldet i forbruget faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 34 % mellem 2018 og 2020 og steg delvist i NUP, men forblev under 2018-niveauet. Samlet faldt produktionsmængden med 13 % i den betragtede periode.

(209) Faldet i produktionsmængden skyldes faldet i forbruget kombineret med det tab i salgsmængder, som EU-erhvervsgrenen led, jf. betragtning 211.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(210) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Salgsmængde på EU-markedet i alt (ton)	117 824	91 804	73 352	96 245
Indeks	*100*	*78*	*62*	*82*
Markedsandel (%)	77	76	73	70
Indeks	*100*	*99*	*95*	*91*

Kilde: Oplysninger fra ansøgerne, oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter og fra de EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven.

(211) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 18 % i den betragtede periode. Den faldt støt frem til 2020 (med 38 %) og steg kun delvist i den nuværende undersøgelsesperiode. Denne stigning var imidlertid ikke i overensstemmelse med den lignende tendens i EU-forbruget, hvilket resulterede i et tab af markedsandele for EU-erhvervsgrenen fra 77 % i 2018 til 70 % i den nuværende undersøgelsesperiode (minus 9 %), mens markedsandelen for importen fra Indien steg med 25 % i samme periode.

(212) I den betragtede periode faldt EU-forbruget af GES med 10 %. Dette fald på 15 000 ton i forbruget ramte kun EU-erhvervsgrenen, som mistede 21 000 ton af salget. I samme periode fortsatte stigningen i mængden af dumpingimport fra Indien, Kina og andre tredjelande i den betragtede periode med henholdsvis 13 %, 18 % og 19 %.

4.4.2.3. Vækst

(213) Som forklaret ovenfor mistede EU-erhvervsgrenens salgsmængde i den betragtede periode 21 000 ton af salget, mens importen steg med mere end 6 200 ton. For EU-erhvervsgrenen betød dette et tab af markedsandele på 9 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen oplevede således ingen vækst i den betragtede periode.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(214) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode, som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Antal ansatte (FTÆ)	1 165	1 148	1 102	1 143
Indeks	*100*	*99*	*95*	*98*
Produktivitet (enhed/ansat)	215	191	149	192
Indeks	*100*	*89*	*69*	*89*

Kilde: Oplysninger fra ansøgerne, oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter og fra de EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven.

(215) Antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen forblev forholdsvis stabilt i den betragtede periode (faldt med 2 % i den betragtede periode). I betragtning af det fald i produktionen, der er forklaret i afsnit 4.4.2.1, fulgte produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, målt som produktion (ton) pr. ansat, derfor samme tendens og faldt med 11 % i samme periode.

4.4.2.5. Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

(216) Kommissionen konkluderede i betragtning 177, at importen fra Indien fortsat blev indført på EU-markedet til subsidierede priser i den nuværende undersøgelsesperiode. Kommissionen fandt også bevis for, at der sandsynligvis fortsat vil forekomme subsidiering, hvis foranstaltningerne udløber.

(217) Til trods for de antidumpingforanstaltninger, der har været gældende siden 2009, har EU-erhvervsgrenen mistet betydelige salgsmængder, hvilket afspejles i et tab af markedsandele på 9 % i den betragtede periode. Der kunne således ikke konstateres fuldstændig genrejsning efter tidligere subsidiering, og EU-erhvervsgrenen er fortsat særdeles sårbar over for de skadevoldende virkninger af eventuel subsidieret import på EU-markedet.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(218) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Salgspriser i Unionen

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	8 483	9 578	5 870	4 682
Indeks	*100*	*113*	*69*	*55*

Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	3 696	4 685	4 864	3 556
Indeks	*100*	*127*	*132*	*96*

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(219) Salgspriserne steg mellem 2018 og 2019 med 13 %, før de faldt kraftigt i 2020 og i den nuværende undersøgelsesperiode til et niveau, der er 45 % lavere end i 2018.

(220) Produktionsomkostningerne steg, nåede sit højeste punkt i 2020 og begyndte at falde i den nuværende undersøgelsesperiode. Denne tendens skyldes den betydelige stigning i prisen på det vigtigste råmateriale, nemlig jordoliekoks. Prisen på jordoliekoks steg støt og betydeligt frem til 2019 som følge af den øgede efterspørgsel fra lithium-ion-batteriindustrien, og først fra 2020 begyndte den at falde.

(221) I betragtning af EU-erhvervsgrenens salgspriser bemærkede Kommissionen, at en del af EU-produktionen (navnlig produceret af GrafTech Iberica og GrafTech France), der tegner sig for ca. 50 % af det samlede EU-salg og den samlede EU-produktion, i en vis grad var beskyttet mod direkte konkurrence på markedet, mens den anden del (de to andre stikprøveudtagne EU-producenter) var direkte udsat for dumpingimporten fra Indien.

(222) Denne situation skyldtes eksistensen af langfristede kontrakter, der omfattede salg af GES fra GrafTech Iberica. Disse langfristede kontrakter blev indgået i kølvandet på en periode med usædvanligt høje priser i årene 2017-2018. Disse kontrakter er »take or pay«-købsaftaler med et garanteret niveau af levering til faste priser, og køberen forpligtede sig til at købe de aftalte mængder til forud fastsatte priser i henhold til forskellige aftalemæssige rettigheder og forpligtelser. Disse kontrakters varigheder var på tre til fem år. Det viste sig, at en meget stor del af GrafTech's salg i den nuværende undersøgelsesperiode blev foretaget i henhold til disse langfristede kontrakter. Undersøgelsen viste ikke, at andre EU-producenter ville være omfattet af lignende langfristede kontrakter i den betragtede periode. Set i lyset af de langfristede kontrakters begrænsede varighed bemærkede Kommissionen, at virkningerne af kontrakterne er af midlertidig karakter.

(223) Disse langfristede kontrakter stammer fra perioden med høj prisvolatilitet i årene 2017-2018, der strakte sig frem til 2019. I disse år steg priserne på grafitelektroder betydeligt på verdensplan. Dette skyldtes mange faktorer, herunder øget global efterspørgsel. Hovedårsagen til den stigning i efterspørgslen, som EU-erhvervsgrenen henviser til, var det globale skift i stålindustrien fra højovne til lysbueovne, som anvender grafitelektroder. Som forklaret i betragtning 220 medførte den nye konkurrence om jordoliekoks (det vigtigste råmateriale til fremstilling af grafitelektroder) med lithium-ion-batteriindustrien desuden en stigning i råmaterialeomkostningerne, som bidrog til prisudsvingene. For at løse dette problem med prisvolatilitet blev de langfristede kontrakter om levering af den undersøgte vare fra GrafTech Iberica forhandlet med en varighed på mellem tre og fem år. Målet var at opnå mere stabile priser til gengæld for en stabil forsyning efter kundernes ønske.

(224) Takket være de eksisterende langfristede kontrakter kunne GrafTech Iberica's salg derfor opretholde et højt prisniveau ([25-50] % over den gennemsnitlige enhedssalgspris i Unionen) i den nuværende undersøgelsesperiode trods det generelle prisfald, som resten af EU-erhvervsgrenen ikke var omfattet af gennem de langfristede kontrakter. På baggrund af tilgængelige oplysninger, såsom salgsmængder af den undersøgte vare fra GrafTech Iberica, som ikke faldt ind under de langfristede kontrakter, og de andre to stikprøveudtagne EU-producenters salg, skønnede Kommissionen, at gennemsnitsprisen på det marked, der ikke var omfattet af de langfristede kontrakter, var ca. [25-50] % lavere end den gennemsnitlige enhedssalgspris i Unionen på det samlede marked. Den gennemsnitlige EU-salgspris i den nuværende undersøgelsesperiode afspejler derfor ikke nøjagtigt den konkurrenceprægede prissituation på EU-markedet, som blev væsentligt påvirket af lavprisimport og dumpingimport fra både Indien og Kina.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(225) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	91 856	87 714	84 993	87 519
Indeks	*100*	*95*	*93*	*95*

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(226) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger faldt en smule i den betragtede periode. Samlet set steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 5 %. Denne tendens blev hovedsagelig påvirket af det begrænsede fald i beskæftigelsestallene, jf. betragtning 215.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(227) Lagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Slutlagre (ton)	7 026	9 447	8 172	8 812
Indeks	*100*	*134*	*116*	*125*
Slutlagre i procent af produktionen	3	4	5	4
Indeks	*100*	*154*	*178*	*144*

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(228) Lagerbeholdninger kan ikke betragtes som en relevant skadesindikator i denne sektor, fordi produktion og salg hovedsagelig er baseret på bestillinger, og producenterne derfor har tendens til at have begrænsede varelagre. Derfor er udviklingen i lagerbeholdningerne kun angivet til orientering.

(229) Samlet set blev lagerbeholdningerne påvirket af den faldende tendens i EU-erhvervsgrenens produktion og salg. Slutlagrene udtrykt i procent af produktionen steg betydeligt i 2019 og 2020 (med henholdsvis 54 % og 78 %) og faldt delvist i den nuværende undersøgelsesperiode. Samlet set steg slutlagrene i ton med 25 % i den betragtede periode.

(230) Dog set ud fra oplysningerne fra de to EU-producenter, der ikke omfattede de langfristede kontrakter. I samme periode steg deres lagre med [35-45] %.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital

(231) Rentabiliteten, likviditet, investeringer og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2018	2019	2020	Den nuværende undersøgelsesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	75	62	2	31
Indeks	*100*	*82*	*2*	*42*
Likviditet (EUR)	659 909 270	475 537 375	120 592 009	210 732 326
Indeks	*100*	*72*	*18*	*32*
Investeringer (EUR)	23 523 042	28 065 231	21 574 327	29 396 885
Indeks	*100*	*119*	*92*	*125*
Investeringsafkast (%)	722	467	35	154
Indeks	*100*	*65*	*5*	*21*

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(232) Kommissionen fastsatte de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(233) Efter den tidligere udløbsundersøgelse, jf. betragtning 1, hvor udligningsforanstaltningerne blev indført, forbedredes EU-erhvervsgrenens situation, og dens fortjenstmargen som følge af den prisstigning, der er nævnt i afsnit 4.4.3.1, nåede op på 75 % i 2018. Situationen forværredes imidlertid efterfølgende, og fortjenstmargenerne faldt fra 2018 til det laveste punkt i 2020 (2 %) og steg delvist i den nuværende undersøgelsesperiode (31 %), hvilket svarer til et fald på 58 % i den betragtede periode.

(234) Årsagen til denne faldende tendens er det betydelige fald i EU-forbruget og i den salgsmængde, som EU-erhvervsgrenen oplevede til fordel for dumpingimporten og den subsidierede import fra Indien og dumpingimporten fra Kina, som udøvede et betydeligt pristryk, da den kom ind i Unionen, og som underbød EU-erhvervsgrenens priser og tvang den del af EU-erhvervsgrenen, der ikke var omfattet af de langfristede kontrakter, til at sænke deres priser, jf. betragtning 224.

(235) Som nævnt ovenfor foretog en af de stikprøveudtagne EU-producenter, GrafTech Iberica, størstedelen af sit salg i henhold til langfristede kontrakter. Varerne blev derfor solgt til stabile priser, og i NUP (indtil udløbet af de langfristede kontrakter, hvoraf en betydelig del udløb ved udgangen af 2021 og en anden del ved udgangen af 2022) ansås dette salg stadig for at være delvist beskyttet mod eksterne faktorer såsom det generelle prisfald.

(236) Situationen er helt anderledes for de to andre stikprøveudtagne EU-producenter. Når man ser bort fra GrafTech Iberica, viser mikroindikatorerne et andet billede, idet rentabiliteten af salget i Unionen faldt fra [+ 70 - + 80] % i 2018 til [0-+ 10] % i den nuværende undersøgelsesperiode.

(237) Nettolikviditeten er EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter. I betragtning af den faldende tendens i EU-erhvervsgrenens fortjeneste faldt likviditeten med 68 % i den betragtede periode.

(238) Takket være stadig positiv likviditet steg investeringerne med 25 % i den betragtede periode, hvilket hovedsagelig skyldes EU-erhvervsgrenens bestræbelser på at rationalisere sin produktion og øge effektiviteten og produktiviteten for at imødegå den stigende lavprisimport. Investeringsafkastet, der udtrykkes som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, faldt imidlertid med 79 % i samme periode og fulgte derfor samme tendens som rentabiliteten.

(239) Der kan konstateres et billede svarende til det, der er forklaret ovenfor, når der ses på data fra de to EU-producenter, der ikke foretog salg under de langfristede kontrakter i den nuværende undersøgelsesperiode. I samme periode faldt investeringsafkastet og likviditeten til [0 + 10] %.

(240) Den faldende rentabilitet og det faldende investeringsafkast vil gøre det stadig vanskeligere for EU-producenterne at rejse kapital til investeringer i fremtiden. Da investeringsafkastet falder meget hurtigt, bringes de stikprøveudtagne producenters evne til at rejse kapital i fremtiden i fare.

4.4.4. *Konklusion vedrørende skade*

(241) Undersøgelsen viste, at foranstaltningerne gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen i det mindste delvist at opretholde betydelige markedsandele i hele den betragtede periode. De fleste skadesindikatorer viste, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation var vanskelig. Som forklaret ovenfor skyldes denne negative udvikling faldet i forbruget kombineret med konsekvenserne af covid-19-udbruddet og dumpingimporten fra Kina og dumpingimporten og den subsidierede import fra Indien, som i samme periode vandt markedsandele til skade for EU-erhvervsgrenen, hvis markedsandel faldt. Situationen blev yderligere forværret af den kraftige stigning i dumpingimporten fra Kina og Indien. EU-erhvervsgrenen har reageret på disse udfordringer ved at sænke sine priser og reducere fortjenesten, som ikke desto mindre forblev positiv i den betragtede periode.

(242) Navnlig faldt produktionen, salgsmængder og markedsandele samt salgspriserne, hvilket havde en negativ indvirkning på produktiviteten og rentabiliteten. Det øgede pristryk fra dumpingimporten fra Indien og Kina tvang EU-erhvervsgrenen til at sænke sine salgspriser med negative virkninger for rentabiliteten, som faldt betydeligt i den betragtede periode. Endelig har det hastigt faldende investeringsafkast en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital og investeringer.

(243) På den anden side lykkedes det stadig EU-erhvervsgrenen at bevare store salgsmængder og en betragtelig markedsandel til trods for den faldende tendens. Rentabiliteten forblev ligeledes positiv i hele den betragtede periode til trods for den negative tendens. Kommissionen konkluderede derfor, at EU-erhvervsgrenen var udsat for visse negative tendenser i den betragtede periode, hvilket resulterede i en generelt sårbar situation i 2021, men at den ikke led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5, i den nuværende undersøgelsesperiode.

(244) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede GOI, at de øgede råmaterialepriser efter Den Russiske Føderations militære aggression mod Ukraine er en af de vigtigste faktorer for EU-erhvervsgrenens reducerede rentabilitet.

(245) Der er intet, der understøtter denne påstand. Den militære aggression og den underliggende geopolitiske situation har udviklet sig efter den nuværende undersøgelsesperiode siden februar 2022 og havde derfor ingen indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode. Denne påstand blev derfor anset for ubegrundet.

5. **SANDSYNLIGHED FOR FORNYET SKADE**

(246) Kommissionen konkluderede i betragtning 243, at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade i den nuværende undersøgelsesperiode. Derfor vurderede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, om der var sandsynlighed for fornyelse af den skade, som oprindeligt var forårsaget af dumpingeimporten og den subsidierede import fra Kina, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

(247) For at fastslå, om der er sandsynlighed for fornyelse af den skade, som oprindeligt var forårsaget af dumpingimporten og den subsidierede import fra Indien, tog Kommissionen følgende forhold i betragtning: i) produktionsmængde og uudnyttet kapacitet i Indien, ii) eksportmængder og -priser fra Indien til andre tredjelandsmarkeder, iii) gældende foranstaltninger i andre tredjelande, iv) EU-markedets tiltrækningskraft og v) sandsynlige prisniveauer for importen fra Indien og deres indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

5.1. **Produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet**

(248) På grundlag af oplysningerne i anmodningen om en udløbsundersøgelse ([24]) blev den samlede indiske produktionskapacitet for GES anslået til ca. 160 000 ton, produktionen til ca. 121 000 ton og den uudnyttede kapacitet til ca. 39 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode. Den anslåede uudnyttede kapacitet udgjorde ca. 29 % af EU-forbruget i den nuværende undersøgelsesperiode.

(249) Desuden tydede oplysningerne i anmodningen ([25]) på, at én indisk producent forventes fortsat at øge sin kapacitet med yderligere 20 000 ton i begyndelsen af 2023 og dermed øge den uudnyttede kapacitet til 59 000 ton (43 % af EU-forbruget i den nuværende undersøgelsesperiode). Der findes derfor kapacitet til at øge eksporten betydeligt til Unionen, navnlig da der ikke er tegn på, at markeder i tredjelande eller hjemmemarkedet kan aftage en yderligere produktion.

5.2. **Eksportmængder og -priser fra Indien til andre tredjelandsmarkeder**

(250) På grund af manglende samarbejdsvilje og dermed ingen anden mere pålidelig kilde til fastsættelse af den indiske eksport af GES fra Indien til de andre tredjelande med undtagelse af Unionen blev analysen baseret på GTA-data for HS-kode 8545 11. Denne HS-kode omfattede ca. 82 % af den indiske eksport til Unionen (sammenlignet med Eurostats Taric-data), mens næsten ingen import til Unionen fra Indien fandt sted under HS-kode 8545 90. GTA-dataene for HS 8545 11 blev derfor betragtet som den mest pålidelige kilde til markedsanalyse i tredjelande.

(251) Både GIL og HEG, de to kendte producenter af GES i Indien, blev anset for at være stærkt eksportorienterede og eksporterede over 60 % af deres produktion i 2021. Tyrkiet, USA, Unionen og Egypten var deres vigtigste eksportmarkeder. Samlet set faldt den globale eksportmængde fra Indien med 14 % fra 2018 til NUP, mens den steg med 16 % til de tre største eksportmarkeder (Tyrkiet, USA og Egypten).

(252) Analysen af eksportpriserne til Indiens ti største eksportlande i NUP viste, at eksportprisen til Unionen ved fob-niveauet ved Indiens grænse (2 727 EUR pr. ton) var højere end til Egypten, Sydkorea, Sydafrika, Mexico og De Forenede Arabiske Emirater, mens den var lavere end til Tyrkiet, USA, Saudi-Arabien og Indonesien. I betragtning af de eksportrestriktioner, som den indiske erhvervsgren står over for, jf. afsnit 5.3, og under hensyntagen til den nuværende uudnyttede kapacitet i Indien, blev det imidlertid konkluderet, at indiske eksportører ville have et incitament til at flytte betydelige eksportmængder fra tredjelande til det mere attraktive EU-marked, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

5.3. **Eksisterende foranstaltninger i de øvrige tredjelande**

(253) Som følge af USA's sanktioner mod Iran i august 2018 mistede Indien sit største eksportmarked for GES ([26]). Inden sanktionerne var Iran blandt Indiens top tre eksportdestinationer for GES med en eksportmængde på ca. 9 000 ton om året. Efter sanktionerne faldt eksportmængderne fra Indien til Iran i 2019 til næsten nul ton og forblev på det niveau i de følgende år.

([24]) Offentligt tilgængelig årsrapport fra HEG i 2021 og GIL Corporate Presentation af 2021.
([25]) HEG's årsberetning 2021, s. 2, 11.
([26]) Ikke-amerikanske virksomheder kan ikke længere anvende amerikanske dollars til transaktioner med Iran. Hvis der pålægges sanktioner for overtrædelse af de amerikanske sanktioner, kan det desuden føre til, at udenlandske virksomheder ikke får lov til at åbne nye amerikanske bankkonti og udsættes for restriktioner på lån, licenser og Ex/Im-kredit.

(254) Den Eurasiske Økonomiske Kommission forlængede desuden antidumpingforanstaltningerne over for importen af GES fra Indien indtil september 2023 med en sats på 16,04 % for HEG og 32,83 % for GIL og andre indiske producenter. Den Russiske Føderation, der er et af medlemmerne af Den Eurasiske Økonomiske Union, var en vigtig forbruger af GES med sin årlige produktion af elektriske lysbueovne på 24 mio. ton i 2019. Indiens eksport af GES til Rusland faldt fra ca. 840 ton i 2018 til nul ton i 2020 og 2021. Med den allerede tilgængelige uudnyttede kapacitet vil dette derfor begrænse de potentielt tilgængelige eksportmarkeder for de indiske producenter og øge EU-markedets tiltrækningskraft yderligere, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

5.4. **EU-markedets tiltrækningskraft**

(255) EU-markedets tiltrækningskraft blev påvist derved, at GES fra Indien fortsat blev indført på EU-markedet på trods af den gældende antidumping- og udligningstold. I den betragtede periode var Indien fortsat det næststørste eksportland til Unionen efter Kina. Trods et fald mellem 2019 og 2020 som følge af covid-19-pandemien opretholdt og øgede Indien sin eksport til Unionen, på mellem 5 800 ton i 2018 og 6 500 ton i den nuværende undersøgelsesperiode, samt markedsandele på mellem 4 % i 2018 og 5 % i den nuværende undersøgelsesperiode. Dette er i samme størrelsesorden som de eksportmængder og markedsandele, der blev observeret i Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode i de to foregående udløbsundersøgelser. Som anført i betragtning 192 underbød den indiske eksportpris til Unionen betydeligt priserne på EU-markedet i den nuværende undersøgelsesperiode.

(256) Ifølge HEG's offentlige erklæringer anser producenten desuden Unionen for at være et vigtigt eksportmarked for at øge sin tilstedeværelse, hvis antidumping-/subsidieforanstaltningerne ophæves ([27]).

5.5. **Sandsynlige prisniveauer for importen fra Indien og deres indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe**

(257) Med henblik på at vurdere virkningen af den fremtidige import på EU-erhvervsgrenens situation fandt Kommissionen, at prisniveauerne for den indiske eksport uden antidumpingtolden ville være en rimelig indikator for fremtidige prisniveauer på EU-markedet. På dette grundlag blev det konstateret, at den gennemsnitlige underbudsmargen for den undersøgte vare var på 41,1 % uden antidumping- og udligningstold, og den anses derfor for at være den bedste indikator for de sandsynlige prisniveauer uden antisubsidieforanstaltninger.

(258) I betragtning af dens intense anvendelse og hurtige udskiftning har brugerne af den undersøgte vare tendens til at opretholde betydelige lagre som for råvarer. Den undersøgte vare er derfor prisfølsom. En kraftig stigning i importen til lave priser ville tvinge EU-erhvervsgrenen til at sænke sine priser yderligere, som den allerede har gjort for at konkurrere med importen fra Indien og Kina, jf. afsnit 4.4.3.1.

(259) Desuden er importen af visse GES fra Kina fra april 2022 omfattet af den antidumpingtold, der er nævnt i betragtning 199. Anvendelsesområdet for den vare, der er berørt af denne told, omfatter i vid udstrækning den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, nemlig Taric-kode 8545 11 00 10. Det forventes derfor, at den kinesiske markedsandel vil falde (fra 20 % i den nuværende undersøgelsesperiode). Dette vil gøre EU-markedet mere attraktivt for dumpingimporten/den subsidierede import fra Indien. Med den nuværende eller endog sandsynlige øgede uudnyttede kapacitet, jf. betragtning 249, og uden konkurrence fra de kinesiske eksporterende producenter er der stor sandsynlighed for, at de indiske eksporterende producenter vil øge deres import af den undersøgte vare betydeligt til EU-markedet, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

(260) Desuden er EU-erhvervsgrenens globale situation som forklaret i betragtningerne 221 til 224 påvirket af den særlige situation, som GrafTech Iberica befinder sig i, og som er midlertidig. De langfristede kontrakter ophørte (i vid udstrækning udløb størstedelen af de gældende langfristede aftaler allerede i 2022). Nogle af GrafTech Iberica's eksisterende langfristede kontrakter blev forlænget et eller to år ud over 2022. De forlængede langfristede kontrakter omfattede imidlertid kun en mindre del af GrafTech Iberica's samlede salg. Selv med de forlængede

([27]) Offentligt tilgængelig HEG, Conference Call Transcript 2021 fra ansøgerne. https://hegltd.com/wp-content/uploads/2021/06/ConferenceCallTranscript08062021.pdf;

langfristede kontrakter vil størstedelen af salgsmængden fra GrafTech Iberica ved udgangen af 2023 ikke længere være omfattet af de nuværende langfristede kontrakter. Denne andel vil stige yderligere ved udgangen af 2024. Kommissionen bemærkede endvidere, at de gennemsnitlige salgspriser for varer fra GrafTech Iberica i UP faldt i forhold til 2020 (selv når salget som led i de langfristede kontrakter medtages), hvilket indikerede, at GrafTech Iberica's salg blev påvirket af lavprisimporten af grafitelektroder fra Indien og Kina. Derfor vil GrafTech Iberica senest ved udgangen af 2023 være i samme situation som de øvrige producenter og vil være fuldt ud udsat for virkningerne af stigende mængder af dumpingimport og subsidieret import fra Indien. Det betyder, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation vil blive yderligere forværret, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

(261) Med et tab af rentabilitet ville EU-erhvervsgrenen ikke være i stand til at foretage de nødvendige investeringer. I sidste ende vil dette også føre til tab af arbejdspladser og risiko for lukning af produktionslinjer.

(262) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede GOI, at der ikke er sandsynlighed for fornyet skade i den foreliggende sag, primært fordi markedsandelen for importen fra Indien til Unionen kun er på 5 %, og at enhver skade for EU-erhvervsgrenen skyldes importen fra Kina og ikke importen fra Indien. GOI hævdede endvidere, at de lave importpriser fra Indien er en reaktion på lavprisimporten fra Kina.

(263) Ved afgørelsen af, om der er sandsynlighed for fornyet skade, som oprindeligt var forårsaget af dumpingimporten fra Indien, jf. betragtning 247, tog Kommissionen flere elementer i betragtning, såsom produktionsmængde og uudnyttet kapacitet i Indien, eksportmængder og priser fra Indien til andre tredjelandsmarkeder, gældende foranstaltninger i andre tredjelande, EU-markedets tiltrækningskraft og sandsynlige prisniveauer for importen fra Indien og deres indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. I sine bemærkninger satte GOI ikke spørgsmålstegn ved Kommissionens analyse eller konklusion vedrørende nogen af disse elementer ud over den, der er omhandlet i betragtning 127. I modsætning til, hvad GOI foreslog i sine bemærkninger, baserede Kommissionen ikke sine konklusioner med hensyn til sandsynligheden for fornyet skade på markedsandelen for importen af GES fra Indien til Unionen i den nuværende undersøgelsesperiode.

(264) Påstanden blev derfor afvist.

(265) Desuden hævdede GOI, at EU-markedet ikke er et prisattraktivt marked for de indiske eksporterende producenter, da eksportpriserne til Unionen er lavere end eksportprisen på GES til andre tredjelande.

(266) Kommissionen erkendte i betragtning 252, at de indiske eksportpriser til visse tredjelande ligger over priserne ved eksport til Unionen. Ikke desto mindre er priserne til visse andre eksportmarkeder, som er vigtige for de indiske eksporterende producenter, lavere end priserne til Unionen. Som forklaret i afsnit 4.3.1 vandt den indiske eksport markedsandele i Unionen i den betragtede periode. Af ovennævnte grunde konkluderede Kommissionen derfor, at denne påstand var ubegrundet.

5.6. **Konklusion**

(267) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at udløbet af foranstaltningerne efter al sandsynlighed vil føre til en betydelig stigning i dumpingimporten og den subsidierede import fra Indien til priser, der underbyder EU-erhvervsgrenens priser og dermed forværrer EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Det er meget sandsynligt, at dette vil føre til fornyet væsentlig skade, og at EU-erhvervsgrenens levedygtighed ville være i alvorlig fare som følge heraf.

6. **UNIONENS INTERESSER**

(268) I henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om en opretholdelse af de gældende antidumpingforanstaltninger ville være i strid med Unionens interesser som helhed. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes, distributørernes og brugernes interesser.

(269) Alle interesserede parter fik mulighed for at tilkendegive deres synspunkter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21, stk. 2.

6.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(270) EU-erhvervsgrenen er sammensat af fem grupper, der producerer grafitelektroder i Unionen. Alle grupper samarbejdede fuldt ud i undersøgelsen. Som nævnt i betragtning 15 udtog Kommissionen en stikprøve af EU-producenter. Stikprøven bestod af tre EU-producenter, der afgav spørgeskemabesvarelser. Stikprøven blev anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

(271) Som angivet ovenfor led EU-erhvervsgrenen ikke væsentlig skade i den betragtede periode, men befinder sig i en sårbar situation, hvilket bekræftes af skadesindikatorernes negative tendenser. Ophævelse af antidumpingtolden ville sandsynligvis føre til fornyet væsentlig skade, hvilket ville forårsage tab af salgs- og produktionsmængde og markedsandele samt medføre tab af rentabilitet og beskæftigelse.

(272) På den anden side har EU-erhvervsgrenen vist sig at være levedygtig. Efter den seneste udløbsundersøgelse lykkedes det for den at forbedre sin situation på rimelige vilkår på EU-markedet, investere og operere med en fortjeneste, der lå over den målfortjeneste, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse. Opretholdelsen af foranstaltningerne vil forhindre lavprisimport fra Indien i at oversvømme EU-markedet og vil dermed give EU-erhvervsgrenen mulighed for at bevare bæredygtige priser og et rentabilitetsniveau, der er nødvendigt for fremtidige investeringer.

(273) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse at opretholde udligningsforanstaltningerne.

(274) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOI, at eftersom antisubsidietolden allerede har været gældende i næsten 20 år, ville en yderligere opretholdelse af tolden føre til overbeskyttelse og hæmme konkurrencen på EU-markedet. Der var ingen begrundelse for at opretholde tolden i mere end 20 år.

(275) Kommissionen har fundet beviser for, at subsidieringen af den indiske eksport fortsatte i NUP. Selv om foranstaltningerne har været gældende i lang tid, er forlængelsen af tolden derfor i overensstemmelse med reglen om beskyttelse mod subsidieret import. Der er heller ingen risiko for en negativ påvirkning af konkurrencen på EU-markedet, da tolden kun opvejer subsidieringen og genskaber en fair international konkurrence.

6.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers, forhandleres og brugeres interesser**

(276) Kommissionen kontaktede alle kendte ikke forretningsmæssigt forbundne importører, forhandlere og brugere. Ingen interesserede parter gav sig til kende.

(277) Eftersom ingen importører, forhandlere eller brugere var samarbejdsvillige, var der ingen tilgængelige oplysninger om toldens indvirkninger på disse parter. Den oprindelige undersøgelse viste imidlertid, at enhver indvirkning på andre interesserede parter ikke var af en sådan karakter, at foranstaltningerne måtte anses for at være i strid med Unionens interesser, og den tidligere udløbsundersøgelse fastslog ligeledes, at opretholdelsen af foranstaltningerne ikke ville have en væsentlig negativ indvirkning på disse parters situation.

(278) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at opretholdelsen af de gældende udligningsforanstaltninger ikke ville have nogen væsentlige negative virkninger for importører, forhandlere eller brugere.

(279) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede GOI, at opretholdelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger ikke er i Unionens interesse. GOI hævdede, at det forhold, at salget fra GrafTech Iberica fandt sted i henhold til langfristede kontrakter, førte til en kunstigt og konkurrencebegrænsende høj salgspris, som ikke er udtryk for markedsprisen på GES i Unionen. Brugerne i aftagerleddet i Unionen vil stå over for konsekvenserne af dette kunstigt dyre salg.

(280) Som forklaret i betragtning 194 er langfristede kontrakter en ikke ualmindelig handelspraksis, hvor begge parter er enige om vilkårene, da de antager, at de vil være gavnlige. Efter Kommissionens opfattelse kan de langfristede kontrakter og de deraf følgende priser derfor ikke anses for at være konkurrencebegrænsende. Som forklaret i betragtning 235 vil størstedelen af de langsigtede kontrakter desuden udløbe ved udgangen af 2023, og GrafTech Iberica vil være i samme situation som de øvrige producenter og vil være fuldt ud udsat for virkningerne af stigende mængder af dumpingimport fra Indien.

(281) Påstanden blev derfor afvist.

(282) Desuden hævdede GOI, at det ikke ville være i Unionens interesse at opretholde tolden, da virkningen af en sådan told vil blive videregivet til kunderne.

(283) Denne påstand blev anset for ubegrundet. Kommissionen vurderede brugernes interesser i betragtning 276-278, og det konkluderedes, at opretholdelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger ikke ville få væsentlige negative virkninger for brugerne.

6.3. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(284) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende grunde i forbindelse med Unionens interesser til ikke at opretholde de gældende foranstaltninger over for importen af den undersøgte vare med oprindelse i Indien.

7. **ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER**

(285) På grundlag af Kommissionens konklusioner om fortsat subsidiering fra Indien, sandsynligheden for fornyet skade forårsaget af den subsidierede import fra Indien og Unionens interesser finder Kommissionen, at udligningsforanstaltningerne over for importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien bør opretholdes.

(286) De individuelle udligningstoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, gælder for importen af den undersøgte vare med oprindelse i Indien, som er fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den undersøgte vare, produceret af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle udligningstoldsatser.

(287) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle udligningstoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([28]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(288) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale en opretholdelse af de gældende foranstaltninger. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af disse oplysninger.

(289) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([29]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(290) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

([28]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig udligningstold på import af grafitelektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 μΩ.m eller derunder, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, uanset om de importeres sammen eller separat, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8545 11 00 og ex 8545 90 90 (Taric-kode 8545 11 00 10 og 8545 90 90 10) og med oprindelse i Indien.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der produceres af følgende virksomheder:

Virksomhed	Udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Alle andre virksomheder	7,2	A999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juni 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand